

azmere a podeželju

razgovora z vaščani je
rali obtožbo, da se vse
nalo brigamo za podeže-
za razmere na vasi.

Med drugim je zapisano,
e dni smo zasledili v in-
pativnem biltenu RK
L nekaj več napisanega
o razmerah na podeže-
Med drugim je zapisano,
specifični pogoji na vasi
jo bistveno manj ugod-
pogoje za življenje kot
na naselja. Zaradi če-
le močnejšega odhajanja
iz kmetijstva, se je
tura prebivalstva močno
remenila. Med posamezni-
sloji nastajajo razlike, ki
rajo iz neenakih možno-
za pridobivanje gmočnih
stev. Dohodek v kmetij-
u je občno nižji kot v
gib panogah gospodar-
a. Te razlike je treba
njševati s tem, da zago-
mo kmečkemu prebival-
a možnost zaslužka v
kmetijstvu, gozdarstvu in tu-
nu.

družbenim posredova-
m bo treba vsaj omiliti
godne socialne posledice
reenciacije, ki se kaže v
ičnih stopnjah vključeva-
v blagovno proizvodnjo
različnih dohodkih kme-
Predvsem je treba ure-
razmere v kmečkem
avstvenem zavarovanju in
otoviti pokojninsko zava-
anje kmetov.

vezezanost vaških naselij
večjim središči ponekod
ustreza zahtevam sodob-
na življenja. Pomanjkljiva
rba kmečkega prebival-
a in nižja kakovostna ra-
storitev ter manj ugod-
življenjski pogoji izvirajo
ma tudi od tod. Z iz-
danjo sodobnih komunika-
na tem področju je treba

vaška naselja približati me-
stom.

Kulturne dejavnosti na va-
si so pomembni dejavniki pri
prosvetljevanju kmečkega
prebivalstva. Na tem področ-
ju ni usklajene družbene ak-
cije.

Kmečka mladina ima ena-
ke zahteve po izboljšanju
življenjskih pogojev, izobra-
ževanju, kulturi, telesni kul-
turi, rekreaciji in razvedrilu
kot mladina drugih socialnih
slojev, vendar v primeru z
njimi nima enakih možnosti.
Ker mladina na vasi več-
krat ne vidi izhoda, tudi ne
vpliva dovolj na spreminjan-
je obstoječih razmer.

Pogosto napačen odnos
družbe do kmetijstva v pre-
teklosti ter navidezna brez-
izhodnost in brezperspektiv-
nost panoge ustvarja v kme-

tu vzdušje nezaupanja, skep-
se in negotovost. Vse to ne-
gativno vpliva na osebnostni
razvoj mladega človeka na
vasi. Ta mladina ima obču-
tek, da sta njeno delo in
njen položaj manjvredna.

Hribovski kmetijski pro-
stor se nezadržno prazni.
Značilna posebnost tega pro-
stora je odmaknjenost od
sodobnih komunikacij in
centrov, kar bistveno slabša
življenjske razmere tega
kmečkega prebivalstva. K te-
mu pa je prispevala tudi ne-
naravno razmejevanje kme-
tijstva in gozdarstva. S šir-
šega družbenega vidika, ta-
ko gospodarskega, narodno-
obrambnega in kulturnega,
je potrebno, da ohranimo na-
seljenost v tem prostoru.
Hribovskemu kmetu je treba
omogočiti specializacijo in
modernizacijo proizvodnje
ter lažjo komunikacijo z do-
linskimi naselji. S tem je
treba odpirati večje možnosti
za razmah kmečkega turiz-
ma, ki bo velikega pomena
za celotno gospodarstvo, hri-
bovskemu kmetu pa vir po-
trebnega dodatnega zaslužka.

ZR

Ob krajevnem prazniku v Poljčanah

V nedeljo se je zbralo v
Poljčanah več sto prebival-
cev, da bi proslavili dve po-
membni obletnici.

Najprej so se zbrali v kin-
nodvorani, kjer so s svečano
akademijo proslavili 50 let
Zveze komunistov, sindika-
tov in Zveze mladine Jugos-
lavije. V uspelem programu
so nastopali učenci osnovne
šole, pevci in godba na pihala
iz Poljčan. O pomenu te zgo-
dovinske obletnice je spre-
govoril sekretar organizacije
Jože Težak.

Po svečani akademiji je bila
žalna slovesnost ob spome-
niku žrtvam fašističnega ter-
rorja. O Poljčanah v NOB je
spregovoril predsednik kra-
jevne skupnosti Andrej Mesarič.

V Poljčane so prvič vko-
rakale okupatorjeve enote
10. aprila. Jugoslovanska voj-
ska se je že umaknila, za-
sedel je ostal le most na
Dravinji. Nemška patrolja
je krenila od Sokolskega do-
ma po peš poti proti mostu.
Pri mostu pa je zaregljala
strojnica jugoslovanskih stra-
žarjev. Nemci so se umaknili
na Tušov breg. Od tu so po-
tem s strojnimi enotami po-
stojanko ob mostu. V tej

edini borbi jugoslovanske
vojske z okupatorjem v Polj-
čanah sta padla dva naša
borca, eden s Pohorja, drugi
iz Prlekije. Po razpoložljivih
podatkih sta morala vojaka
minirati most. Žal pa so ju
Nemci prehiteli.

Po okupaciji so prevzeli
oblast v Poljčanah nemški-
tarji. Njihova prva naloga
je bila odstraniti zavedne
Slovence iz Poljčan.

Med tem pa so se ti že
zbrali in se 15. junija 1941
zbrali na posvetu na Boču.
Ta dan praznujejo Poljčan-
čani kot svoj krajevni praz-
nik.

Že naslednji dan so okupa-
torji odpeljali prve zavedne
Slovence v izgnanstvo. Na
železniški postaji so jih do-
mačinii pospremili s pesmijo:
»Oj zdaj gremo, nazaj še pri-
demo.«

Iznancii so se iz Srbije vr-
nili v svoj rodni kraj. Bill
so izmučeni in bolni. Na
obrazih se jim je zrcalilo
prestano trpljenje. Veselje,
da so ponovno med svojimi,
je grenila edino misel na ti-
ste, ki se niso več vrnili: Vi-
rant, Ivan Mesarič, Ritonja,
Bogdan Krajnc in Bogomila,
(Konec na 2. strani)

S seje občinske konference ZKS Ormož

Ena akcija je vred- na več kot deset deklaracij

Ormoški komunisti so na
sobotni seji občinske kon-
ference ZK v svojih plodnih,
predvsem pa kritičnih dis-
kusijah ocenili dosedanjo
stopnjo reorganizacije zveze
komunistov in razpravljali o
razvoju gospodarstva v ob-
čini. Poleg članov konferen-
ce je bil na seji tudi Lojze
BRISKI, sekretar medobčin-
skega komiteja ZK, ter ne-
kateri drugi predstavniki
družbenopolitičnega in go-

kih, saj je ta mnogokrat ze-
lo skromna. Na sestankih so
bile vse prepogoste obrav-
nave najrazličnejših materi-
alov in resolucij, le redko-
kdaj pa so se komunisti iz
oči v oči pogovorili o kon-
kretnih problemih in delu na
svojem delovnem področju
oziroma območju, na katere-
ga so vezani.

Istega mnenja kot Silvo
BEDRAC je bil tudi Vlado
OŽBOLT, predsednik občin-

Delovno predsedstvo seje občinske konference ZKS Ormož: Milan Ritonja, Terezija Stefančič, Ivan Zidarič in sekretar komiteja občinske konference ZK Krung Novak.

spodarskega življenja v or-
moški občini.

Kruno NOVAK, dipl. oec.,
sekretar komiteja občinske
konference ZKS Ormož je v
uvodni besedi podčrtal, da je
prva faza reorganizacije or-
ganizacije zveze komunistov
sicer končana, vendar pa s
tem proces reorganizacije še
ni zaključen. V bližnji pri-
hodnosti bo treba napraviti
še nekaj večjih korektur in
povečati mobilnost članstva.
Akcija sprejemanja novih
članov je bila po številu no-
vo sprejetih članov dokaj
uspešna, vendar je zbudila
videz preveč kampanjskega
dela. V organizacijo ZK je
bilo sprejetih 40 novih čla-
nov, pretežno mladine. Tem
bo treba v bodoče posvetiti
mного več idejnopolitične
pozornosti, saj samo izkazni-
ce, ki so jih prejeli na spre-
jemu, še niso dokaz njihove
popolne idejnopolitične zre-
losti.

Silvo BEDRAC je kritično
ocenil udeležbo na sestan-

ske konference SZDL Or-
mož in zvezni poslanec v
kulturno-prosvetnem zboru.
Dejal je, da so sestanki po-
stali vse preveč debatni klu-
bi, ki so imeli v svoji vse-
bini premalo ustvarjalnega
dela. Kazalo bi podčrtati
njegove besede, ko je dejal,
da je najboljši idejnopolitič-
ni študij analiza tiste prak-
se, v kateri delamo in sode-
lujemo.

Mirko NOVAK: Vloga zve-
ze komunistov ni in ne more
biti v tem, da o vsem odloča
in dirigira, temveč predvsem
v tem, da išče najrazličnejše
oblike sodelovanja in koor-
dinacije, da bi bilo njeno
delo, delo drugih družbeno-
političnih organizacij in de-
lo v naši družbi nasploh —
zares plodno in ustvarjalno.
Dejal je tudi da bo treba
skrbeti za članstvo ZK še v
osnovni šoli, ko je treba
učencem primerno njihovi
starostni stopnji nuditi po-
leg splošnega znanja tudi
(Konec na 4. strani)

VREME

Za čas od petka, 20., do
nedelje, 29. junija 1969.

Prvi krajec bo v pone-
deljek, 23. junija, ob 2.44.

Napoved: Nevihite bodo
verjetno od 23. do 26. ju-
nija. Nevarnost toče bo

okrog 25. junija. Vse osta-
le dni bo lepo vreme.

Dnevne temperature bodo
do nedelje, 22. junija, do

28 stopinj. Ob nevihtnih
dneh se bo temperatura

brzaka znižala na 20 sto-
pinj in se bo do nedelje, 29.

junija, dvignila na 33 sto-
pinj C.

Alojz Cestnik

SZDL danes

V teh objektivnih protislovjih in konfliktih, ki iz njih nastajajo, so tudi prava tla za ohranjanje in rast težnj, da bi upravljanje družbenih zadev in skupnega dela tako ali drugače premenili v oblike od tuje oblasti nad ljudmi. Takšne težnje seveda ogrožajo samoupravne politične pridobitve naše družbe. Tako je danes na tej osnovi v družbi poglavitni konflikt med birokratizmom in samoupravljanjem in težnjami, da bi ohranili birokratiko — etatistične pozicije, da bi zadržali samoupravni razvoj je celoti in še na posameznih področjih družbene dejavnosti itd. Del tega so tudi pojavi v posameznih delovnih organizacijah, ko si posamezniki ali skupine prilaščajo pravico, da odločajo namesto delovnih ljudi.

Vzroki za pojave, kakršni so bili pri nas v zadnjem času, na primer nastopi delavcev v podjetjih, nastopi študentov, prosvetnih delavcev itd., so v tem, da so se nakopičile težave v družbenih razmerah, v šolstvu, kulturi, da teh problemov nismo mogli dovolj naglo urejati, da nastajajo neoparviciene socialne razlike, da se nagrajevanje po dalu ne uveljavlja dosledno itd. Ti pojavi so po svojem družbenem bistvu nov odraz konfliktov med birokratizmom in samoupravljanjem, njihov skupni imenovalec in protest zoper prepočasno prilaganje političnega sistema že doseženi samoupravni zavesti, protest zoper prepočasno in premalo učinkovito razvijanje samoupravljanja ter protest zoper deformacije v tem sistemu. Razni konflikti nastajajo tudi zato, ker hkrati z urejanjem materialnih in drugih vprašanj ne razvijamo in ne izpolnjujemo tudi ustreznih samou-

pravnih odnosov. S tem omo- gočamo, da nastajajo nova žarišča odtujene politične moči celo v tistih oblikah organizacije družbe, ki bi morale omo- gočiti prehod iz oblike držav- nega upravljanja v samou- pravno obliko. Ker družbeno političnim silam, ker samou- pravljavce mmarsikaj ni jasno in prikazana prava narava stvari, lahko birokratske sile take napore, ki dostikrat vidi- jo le delno rešitev problema, sprevačajo v spodkopavanje samoupravnih poti. V tokove družbenega življenja se vklju- čuje čedalje več ljudi, družbe- no politično delo je tudi po vsebini čedalje bolj pestro in hkrati bolj zahtevno. Naš druž- beni sistem odpira čedalje več- ji prostor, da se lahko izrazi- jo posamezni ali skupinski in- teresi delovnih ljudi. Ob tem pa so očitno še zelo revne de- janske možnosti, da bi razne družbene pobude in zahteve, rojene v samoupravni praksi, dobile obliko učinkovite samo- upravne akcije za rešitev kon- kretnih vprašanj. Politična praksa nasploh pa tudi obsto- ječe institucionalne oblike niso dovolj razvite in usposobljene, da bi od pobud prihajali do konkretnih odločitev in da bi samoupravljavci tudi sami, hkrati z družbeno kritiko pre- vzemali nase odgovornost za rešitve. Nastopi proizvajalcev, prosvetnih delavcev itd., so marsikdaj posledica slabega delovanja sedanega instituci- onalnega sistema in ne zgolj po- manjkanja materialnih mož- nosti — posledica dejstva, da se samoupravna pobuda težko prebije do odločitve v delav- skih svetih, skupščinah, skrat- ka nasploh težko prebije do odločujočih stopenj politične- ga oziroma samoupravnega od- ločanja.

(Nadaljevanje prihodnjič)

IZJAVA

Na seji skupščine občine Ptuj dne 4. junija t. l. je od- bornik Zdravko Turnšek pred- lagal prenos ustanoviteljskih pravic, ki jih ima skupščina občine Ptuj do TEDNIKA na obč. konferenco SZDL ter, kak- kor je poročalo Delo, ustanov- itev zavoda za informacije, v katerem bi naj bila radio Ptuj in Tednik.

Ugotavljamo, da zakon o za- vodih ne omogoča prenosa us- tanoviteljskih pravic na dru- go pravno osebo.

Ne da bi se spuščali v logič- nost drugega dela predloga, po katerem bi naj bila ustanovi- telj novega zavoda za informi- ranje obč. konferenca SZDL — predlog pa je bil podan skup- ščini občine, izjavljamo, da sta za realizacijo takšnega predloga neizogibno potrebna pristanka obeh delovnih skupnosti, brez katerih tudi SO ne more v tem pogledu ničesar sklepati. Takšnega pristanka predlagatel- j nima, oziroma natančno ve, da sta delovni skupnosti radia Ptuj in Tednika proti nasilne- mu tlačenju njunih delovnih skupnosti v novo organizacijo, ker to nima nič skupnega z zakonitostjo, samoupravljanjem in socialistično demokracijo.

Novinarji smo odločno pro- ti vsakemu nedemokratičnemu združevanju kolektivov. Zahte- vamo tudi pravno ureditev sta- tusa ptujske radijske postaje.

Anton Bauman, Ivo Ciani, Franc Golob, Bogo Hmelina, Franc Plohl, Jože Slodnjak, Marjan Snelberger, Roman Zavec.

Ptuj, 17. junija 1969

Ob krajevnem prazniku v Poljčanah

(Nadaljevanje s 1. strani) Cilenšek in drugi.

Po razbitju prve skupine, ki se je prvič sestala na Po- horju, se je rodila druga, ki jo je vodil Alojz Platinovšek iz Rogaske Slatine. Toda tu- di ta je dočkala kmalu svoj konec. Glavni krivec je njen ustanovitelj Platinovšek. Ta je padel Nemcem v roke in nato po trpinčenju podlegel okupatorju. Postal je izda- jalec. Izdal je vse, ki so z njim sodelovali od Rogaske Slatine do Poljčan in še dalje. Z gestapovci se je vozil iz kraja v kraj in izdajal vse, kar je vedel. Žrtve njegove- ga izdajstva so bili Martin Catorič, Anton Detiček, Ma- rija, Anton in Franc Zorko, Herman Dajčman st., Anica Dajčman, Marko Žitnik in drugi. Pa tudi njemu okupa- tor ni prizanesel. V letu 1942

nejše revolucionarno nje na tem terenu. Toda v letu 1943 se odpor okupatorju močnje razvil. Jeseni leta 1943 se je začel v Poljčanah formirati obr- bodilna fronta. V začetku leta 1944 je bil v Medvedem gorci sklican prvi širši stanek OF. Na sestanku izvolili odbor, v katerem bili: sekretar Anton Medved, vojni referent Stane Maršič, referent za propagando Pa- vle Pristovšek, referent za gospodarstvo sta bila Hinko Rigler in Stefan Urlep, sekretarka LM Slovenije v Poljčanah pa je postala Ema Medved. Glavne naloge ob- bora so bile organiziranje ljudi proti nemškemu osv- jalcu, povezava z odbori v sosednjih krajih ter pridob- vanje hrane, materiala, obla- ke, obutve ipd.

Na proslavi ob 50. obletnici ZKJ je zapel poljčanski pe- ski zbor

je bil v mariborskih zaporih ustreljen.

Ze v prvih dneh okupacije je z zavednimi Slovenci so- delovala tudi Genovefa Kovač iz Maharske vasi. Pri- nej se je oglasil marsikdo, ki je bil potreben pomoči. Med njimi je bil tudi Zvonko Sagadin-Jurij. Zaradi do- mačih izdajalcev se je Kova- čeva kasneje preselila v Lemberg, kjer je nadaljevala s svojo aktivnostjo.

Nemcem je tako v začetnih udarih uspelo zadušiti moč-

Boč in okoliški gozdovi s bili precej pripravni za pa- tizanstvo. Tako je že v letu 1943 na Boču postavil po- ajnski odred močne postoj- janke. Skratka, vse bolj in bolj se je na širšem področ- ju Poljčan čutila organizir- nost proti okupatorju, ki je čez dve leti tako neslavno končal.

Se bi lahko naštevali t- godke iz obdobja štiriletni- borbe proti tujemu osvaja- cu. Toda akcij je preveč, da bi jih lahko vse našeli.

Delavci rešujejo

z nizkimi osebnimi dohodki obstoj kmetijskih organizacij

O naloga sindikata pri reševanju družbeno ekonom- skih problemov na področju kmetijstva so razpravljali na občnem zboru sindikata delavcev kmetijstva, živilske in tobačne industrije občin Ormož, Ptuj in Slovenska Bistrica preteklo soboto v Ptuj.

Ugotavljali so vzroke slabemu stanju v kmetijstvu. Med drugim je bilo rečeno, da kmetijski delavci rešujejo težak gospodarski položaj kmetijskih organizacij z nizkimi osebnimi dohodki, ki so pod gospodarskim poprečjem. Kmetijstvo je vsa leta po vojni zapostavljena panoga, v katero se je malo vlagalo. Gradili smo industrijo, obnavljali... Ob reformi je bilo kmetijstvo slabo pripravljeno. Skladi so bili mali. Prvi udarci reforme so jih po- brali in sedaj so brez njih. Kmetijci tega območja so u- pali v uspeh Pesniške doline in na tovarno sladkorja v Ormožu. Ostalo je bolj pri na-

črtih. Prav tako ni uspeha v polskavskem območju. Kmetijske površine so še vedno neusposobljene.

Glede živinoreje, ki je danes v kritičnem stanju, so pripominjali, da bi morale gospodarske rezerve še ob pravem času priskočiti na pomoč, da bi lažje prebrodi- li krizo. V krizi je tudi sad- jarstvo in vinogradništvo. V Halozah in Slovenskih goricah se bore malo obnavlja. Obratovodje so navedli tudi primer, da je na obratu od 240 delavcev zaposlenih le še okoli 70. Kljub temu, da so jim v začetku obljubili vse delavčeve pravice, so jih morali odpustiti. Odkar ni več denarja za obnovo, za razšir- jeno reprodukcijo... je nastopilo vprašanje odvečne delovne sile. Z delom bodo nadaljevali v najrentabilnej- ših panogah, iz ostalih bodo morali delavce še odpustiti. Delavcev, ki že 30 let delajo na obratu, ni lahko odpustiti in postaviti na cesto. Pri tem

je težko odgovoriti na njihove izjave, da so bili kot vini- čarji nekoč »gospodu« potrebni, sedaj pa jih postavljamo na cesto. Odpravljajo jih s pokojninami od 15 do 30 tisoč starih dinarjev. Glede tega so nekateri pripomnili, da se sindikat pre- več ukvarja z manj važnimi stvarmi (rekreacija...) ne vidi pa, ali pa se noče ukvar- jati z za sindikat bistvenimi vprašanji kot so, na primer, zaposlitev, osebni dohodki...

V razpravi je bilo slišati tudi vprašanje, zakaj niti v republiškem, niti v zveznem merilu kmetijstvo nima orga- nov, ki bi se ukvarjali s kme- tijsko dejavnostjo. To ni prav pričo števila kmetijskih delavcev in pomena kmetij- stva kot gospodarske panoge.

Stajerska regija je ena najslabše povezanih in ne- organiziranih. Po tolikih letih se še niso znali dogovoriti, kako enotno nastopiti na tr- žišču. Pogrešamo čvrste po- vezave med proizvodnjo, pre- delavo in trgovino. Vzroki so tudi subjektivnega značaja. Podjetja se zapirajo vase, ne vidijo »širine« in jutrišnjega dne. Kmetijci so zanemarili tržišče. Znajo dobro proizva- jati, važno pa je tudi znati prodati. Z uvozom ne bi

smeli reševati problemov do- mače proizvodnje, ker med drugim uvozimo tudi delo, poleg tega, da imamo doma višek delovne sile.

Občinske skupščine bi lako več storile za razvoj kme- tijstva. Ne bi smele čakati na rešitve od vrha. V sep- tembru bo republiška skup- ščina pregledala rezultate uk- repov resolucije. Zasišli bodo zadolžene, kaj so storili in kaj ne. Zavzela bo sklep, kako rešiti še nerešena vpra- šanja.

Podpirati je treba šolanje kmetovalcev in mladine. Pri- lagoditi ga je treba vajeniš- kemu sistemu v povezavi s kmetijskimi delovnimi orga-

nizacijami. Za šolanje niso ne bo žal denarja.

Zahtevali so spremembo zakona o lovu. Divjad post- zroči večjo škodo. Ali je prav, da se za rekreacijo go- jena divjad pase po tujih zemlji? Škodo le redkokdaj vračajo in to v premalih zmo- skih.

Tednik vaš list

Ptuj

Letos 5 km asfalta

Te dni se je sestel svet je dneve skupnosti. Predsed- Lojze Cenc in tajnik Al- Pišek sta poročala o de- krajevne skupnosti. Ob- navajali so zaključni račun 1968. leto, razpravljali o toku sredstev krajevnega samoprispevka in njegove porabe v lanskem in letoš- nem letu ter o najetju kre- ta za modernizacijo cest. Odprli so tudi formiranje mladinske delovne brigade v Ptuj.

Dotok krajevnega samopri- pevka je bil v lanskem letu večji kot so pričakovali. Obrali so nad 23 milijonov S din. Najeli so še 5 milijonov S din kredita. Okoli 22 milj. S din so porabili za moder- nizacijo ceste na Turnišču na Rogoški cesti ter igrišča na Bregu.

Krajevna skupnost dobi od držine le 1,5 milijona S din. Nekaj manjših virov dohod- kov ne zadostuje za vedno večje potrebe, predvsem komunalne, v starem in naglo nastočem novem delu mesta. Program dela za letošnje in prihodnja leta je prilagodil ne samo potrebam, ampak tudi volji in sredstvom, ki jih za ureditev prispevajo občani. Krajevna skupnost lahko gradi s krajevnim samoprispevkom, kreditom in udeležbo občanov. Tudi sled- nja zadovoljuje. Kjerkoli se prebivalci pogovarjajo o asfaltiranju ceste, so pri- pravljani prispevati 100 ti- soč starih dinarjev po dru- žini. Zgodí se tudi, da bolje situirani dajo polovico za socialno šibke. Ponekod ob- čani prispevajo gramoz sami. Glede na zanimanje in dobro sodelovanje občanov kaže, da bodo še veliko ulic in cest asfaltirali in to v kratkem. Temu primeren je tudi obsežen program dela KS za letos. Z zbranim samoprispevkom, kreditom in prispevki občanov bodo leto- ses uresničili petletni načrt cest. Čeprav bodo občani pla- čevali samoprispevek pet let, jih bodo rešili prahu in blata že letos, ko bo gradnja prav gotovo cenejša kot pri- hodnja leta. Asfaltirali bodo del Rogožniške ceste, v na- selju bratov »Rešev«, Mlin- sko cesto 400 m v širini 5 m, Dražensko in Mejno cesto v dolžini 1000 m, v Rabelčji vasi, kjer so občani prav tako pripravljani prispevati 100 ti- soč starih dinarjev. Ko bodo sezidali stolpnice, bodo asfal- tirali tudi Volkmerjevo uli- co. Sredstva so predvideli za ureditev Vičavske poti. Ure- dila jo bo mladinska brigada. Ureditev ceste v Orešje bo po predvidevanjih plani- rana v prihodnjem letu. Vo- dovod v Spuhlji so odprli preteklo nedeljo. Letos bodo asfaltirali 5 km ulic in cest.

Govorili so tudi o številnih pomanjkljivostih, ki kazijo izgled mesta in ki bi se dale

z minimalnim trudom in stroški odpraviti. Na te stva- ri opozarja posebna komisija OS, ki daje odloke za uredi- tev.

Neurejeni so parkirni pro- stori. Ko se bodo avtobusi umaknili na novo avtobusno postajo, bo veliko bolje za promet v mestu. Mestna trž- nica je edina neurejena v Sloveniji. Kolesarnico so predali društvu slepih. Opo-

zorili so tudi na nevarnost, da se sesuje grajski zid pri vojašnici. Treba je misliti na novo lokacijo sejmišča, ki po mnenju sveta ne spada v mesto. Menijo, da bi morali urediti dva ustrezna prostora na vsaki strani Drave. V mesto ne sodi tudi Odpad.

Govorili so tudi o pripra- vah na osrednjo proslavo v jubilejnim letu mesta Ptuja, ki bo 27. septembra. ZR

Padla je z voza in si poškodovala lobanjo

V sredo, 11. junija 1969, je Vinko Brumen iz Sakušaka 75 s traktorjem vlekel vprežni voz. Na njem se je peljala njegova mati Antonija Brumen. Ker voz ni bil pripravljen za vleko s traktorjem, je mati padla z vo- za, si poškodovala lobanjo in še vedno leži v kritičnem stanju v ptujski bolnišnici.

Praznil ic žepe športnikom, medtem ko so trenirali

V četrtek, 12. junija 1969, so prijavili na postaji milice v Ptuj, da je S. Š. kradel iz oblek športnikov, ki so trenirali na mestnem stadionu denar in druge predmete. Organi milice so ga preiskali in našli pri njem ga poiskali in našli pri njem nekaj ukradenih predmetov.

Izlet na Menino planino

Planinsko društvo Ptuj pri- reja 22. junija izlet na Menino planino. Med potjo se bodo u- deleženci ustavili v Nazarjih in si ogledali Jakijevo likovno ga- lerijsko galerijo. Odhod iz Ptuja bo ob 7. uri izpred hotela Poetovio s posebnim avtobusom. Prijave sprejema tovarišica Hermina v pisarni Petovije. Vabljeni vsi, tud nečlani.

PD Ptuj

INDIJSKI BOKSIT ŠELE PO 20. J'NIJU

Popravljamo naslov »V Ki- dričevem že predelujejo in- dijski boksit«, ki smo ga ob- javili 12. junija na 3. strani. Iz teksta je razvidno, da bo tovarna v Kidričevem začela predelovati boksit iz Indije v kratkem, in je torej bil naš naslov malo preuranjen.

Prosimo bralece, da nam oprostijo to napako.

Uredništvo

Zaletel se je v ograjo v Spuhlji

V petek, 13. junija 1969, se je zaletel s svojim avtomobilom Ivan Polovič iz Virovitice v ograjo na ovinku v Spuhlji. Domnevaajo, da je vozil prehitro. Vračal se je na delo v Nemčijo. Na avtomobilu je škoda za oko- li 2000 din. Voznik je ostal brez poškodb.

Skrb za oddih in razvedrilo delavcev obrata Jeruzalem v Ormožu

Začel se je čas letnih dopustov in na naših cestah je že opa- ziti prve kolone avtomobilov, ki bežijo v vročem poletnem soncu (letos ga je, žal, bolj ma- lo) v zatišje in objem ožarje- nega obalnega peska ter v ne- umirjeno pesem morskih valov, ki blagodejno hladijo porjavela telesa.

Prejšnji teden sem se oglasil v obratu Jeruzalem Ormož. V razgovoru s Štefkom PETEK, ki je v času dopustov tudi nekaj »rekreacijski referent«, sem iz- vedel, da je dopustniško leto- vanje za njihove delavce v zad- nih nekaj letih zelo ugodno re- šeno. V Selcah imajo nekaj vrt- nih hišic s 26 ležišči, kjer so pogoji za letovanje zelo ugodni. Celodnevni penzior za njihove delavce znaša le 1000 S dinar-jev in za otroke 800. Seveda pri- makne v vsaki sezoni k tej vsi-

IZ ČREŠNJEVCA: ČE BI IMELI STANOVANJA ...

Osnovna šola v Črešnjevcu ima okrog 200 učencev in je popolna osemletka. Tako v enem razredu ni preveč učen- cev in je pouk v razmerah, v kakršnih je šola, še kolikor to- liko normalen. Zato se lahko na tej šoli pohvalijo z enim izmed najmanjših osipov med šolami bistriške občine.

V zadnjem letu z intenzivnej- šim delom učni uspeh se izbolj- šujejo. Na šoli, ki bo vsak čas potrebna večjih popravil, živijo učenci in njihovi učitelji zelo aktivno življenje. V prvi vrsti

Republiška rokometna liga ORMOŽ: RUDAR 12:12

Nedeljsko srečanje rokometar- šev Ormoža z ekipo Rudarja je prineslo Ormožanom drago- ceno točko, ki je nikakor ni podcenjevati.

Na rokometnem igrišču v Or- možu sta se pomerili ekipi v na- slednji postavi:

ORMOŽ: Roškar, Ožek, Puk- šič 4, Cavič, Perger, Zadravec, Rihtarič, V. Pučko 1, Kuharič, A. Pučko 3, Klemenčič 4.

RUDAR: Tržan, Pleskovič, Bašič 2, Lapornik, Kmetič 3, Burjas 2, Zgomba 2, Bernik 2, Bočko, Pajk 1.

V razmeroma živahni in dra- matični borbi so uspeli Ormo- žani v drugem delu igre zmanj- šati razliko v golih od rezultata 6:10 na končni rezultat 12:12. Z malo sreče bi lahko domačini tudi zmagali, sicer pa bodimo skromni, saj je tudi neodločen izid srečanja lep uspeh.

J. S.

USPELA TURISTIČNA PRIREDITEV NA GOMILI

Turistično društvo Gomila v Slovenskih goricah je pri- pravilo v nedeljo domačinom in izletnikom iz oddaljenih krajev prijetno nedeljsko popoldne s tekmo koscev in piknikom.

Številni ljubitelji narave, domačega prigrizka in žlaht- ne kapljice so prišli na svoj račun, mladina pa je veselo zaplesala na betonski ploskvi ob razglednem stolpu.

Daljši zapis in posnetek s prireditve bomo objavili pri- hodnjič.

J. S.

LETOS BOGAT PRIDELEK SENA

Letošnja razmeroma de- ževna pomlad je omogočila bujno rast na travnikih, da je v času košnje veselje pog- ledati za kosci, ki puščajo za sabo debele »plaste« po- košene trave.

Kot je to za kmetovalce in živinorejce velikega po- mena, pa se na drugi strani pritožujejo tisti, ki v našem listu v malih oglasih nudijo prodajo sena oziroma trave v stoječem stanju. Zaradi bogate letine sena je po- vpraševanje mnogo manjše kot v minulih letih, ko je šla košnja sena izredno ugodno v denar.

J. S.

KRAJEVNE SKUPNOSTI V TEŽAVAH

Te dni je bil v Ptuj se- stanek predstavnikov krajev- nih skupnosti ptujske obči- ne. Iz razgovora je bilo raz- vidno, da so KS v velikih te- žavah. Denarja ni. Občina je namenila 14 milijonov sta- rih dinarjev za 15 krajevnih skupnosti. Poprečje na eno je izredno nizko glede na velike potrebe. Nekatere že doslej niso mogle shajati sa- mo zaradi stroškov z elek- trično energijo. Vprašanje je, kako bo odslej, ko so električno energijo podražili.

ZR

ObSS PTUJ IN ObSS SLOV. BISTRICA

Danes popoldne bo v de- lavskem klubu »Franc Kram- berger« v Ptuj razširjena seja predsedstva občinskega sindikalnega sveta Ptuj, na kateri bodo sodelovali tudi člani predsedstva občinske- ga sindikalnega sveta Slo- venska Bistrica.

Glavna razprava bo o do- govoru o skupnih izhodiščih politike zaposlovanja in o ukrepih za izboljšanje na- daljnjih pogojev zaposlova- nja v območju komunalne skupnosti za zaposlovanje v Mariboru. O sklepih seje bo- mo poročali prihodnjič.

b

Uspeh obrata »Slovenske gorice« v Ptuj

RIMLJAN ANNO 69

Te dni smo novinarji radia Ptuj in Tednika s predstavnik »Slovenskih gorice« in ptujkega hotela nazdravili prvemu vinu z zaščitnim znakom v Sloveniji. Glede na 1900-letnico Ptuja so ga imenovali »Rimljan anno 69«. Pridelali so ga na vinogradniških obratih KK Ptuj v Zavrču in Podlehniku. Izšolali so ga enologi »Slovenskih gorice«. To je prvi uspeh vinskih strokovnjakov v Sloveniji pri enoletnem delu za zaščito vina.

V kleti »Slovenskih gorice« so nam I. Hedžet, B. Krivec in A. Medved povedali, v katerem sodu imajo »novo-rojenčka« z zaščitnim znakom in imenom. Za tem smo nazdravili uspehu »Slovenskih gorice« in tistih, ki se borijo za kvalitetna vina, nam je direktor obrata inž. J. Genc med drugim povedal, kako je z zaščito vina pri nas. Dejal je, da je zabeležen prvi uspeh. Sledili mu bodo vedno novi, saj tudi drugi kombinati hočejo zaščititi svoje kvalitetno vino. Nadaljeval je, da so dalj časa proizvajali in prodajali na lovorikah priznanega štajerskega vina. Pozabili so na

reklamo lastnih proizvodov. Ljudje so se zaradi sugestij odločali za drugo vino. Da bi povrnili zaupanje v kvaliteto vina bo jamčila komisija priznanih vinskih strokovnjakov. »Slovenske gorice« imajo prve v Sloveniji vino z zaščitnim znakom. V pridelovanju vina imamo največjo tradicijo, rod so ga pridelovali že v rimskih časih. Ohranjeni so dokazi o poznejšem minoritskem kletarjenju. V starih zapisih lahko preberemo še več dokazov o tradiciji vinogradništva pri nas. Žal je slika današnjih Haloz in Slovenskih gorice, ki že desetletja čakajo na temeljito obnovo vinogradov in sadovnjakov, precej žalostna in neprimerna za deželo, kisl ovi po kvalitetnem vinu in sadju.

Ideja o zaščiti vina se je porodila slovenskim vinskih strokovnjakom pred letom dni glede na uspeh, ki so ga s podobnim ukrepom dosegli vinogradniki Francije, Zah. Nemčije... Zaščiteno vino so prodali tudi 3-krat dražje od nezaščitene. Po sporazumu štajerskih vinogradnikov bo zaščiteno vino pri nas dražje le za 0 par. Vino, ki bo ustrezalo strogim pred-

pisom, bodo lahko zaščitila družbena posestva in zasebni vinogradniki. Kontrola je že od preše tako učinkovita, da bo v steklenicah res tisto vino, ki bo označeno. Potrošnika ne bo mogoče več varati. Razviti bo treba tudi čut, da bodo zahtevali kvalitetno vino. Doslej inšpekcijske službe niso odigrale svoje vloge. Inž. J. Genc nas je seznanil tudi z novico, da bo Styria v kratkem močan izvoznik kvalitetnih štajerskih vin.

Inž. J. Mlakar nam je povedal, da so prvo zaščiteno vino imenovali »Rimljan anno 69« glede na jubilej mesta Ptuja. Vino je sorte Sauvignon-muškatni silvanec z območja Zavrča in Podlehnik. Je polsladko vino z izrazito sortno cvetico in aromo. Servirati ga je treba pri 12 stopinjah C. Zaščitna znamka slovenskega vina zagotavlja poreklo, pristnost in kvaliteto vina. Zanj jamči poslovno združenje »Styria« iz Maribora. Zaščitno znamko podeljuje in nadzoruje strokovna komisija za zaščito vina.

F. Brodnik, direktor ptujkega hotela, je dejal, da bodo gosti z zadovoljstvom sprejeli vino z zajamčeno kvaliteto. ZR

Ta teden v republiški skupščini

Komisija za vprašanja borcev NOV obravnava predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o dodatku zaposlenim udeležencem narodnoosvobodilne vojne. Z zveznim zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o dodatku za borce je bil od 1. januarja 1969 razširjen krog upravičencev do borčevskega dodatka tudi na borce iz Istre in Slovenskega Primorja, ki so stopili v NOV do 13. oktobra 1943. leta. Hkrati je bilo z veljavnostjo od 1. julija 1969 odpravljeno tudi prejšnje razlikovanje o višini borčevskega dodatka glede na trajanje udeležbe v NOV. Spremenjena je bila tudi prejšnja določba o prenehanju pravic do dodatka tako, da zdaj preneha ta pravica z uveljavitvijo pravice do starostne oziroma invalidske pokojnine, medtem ko je prej prenehala z izpolnitvijo pogojev za starostno pokojnino oziroma s pridobitvijo pravice do invalidske pokojnine v delovnem razmerju. Večina spremenjenih in dopoljenih določb zveznega zakona je že začela veljati, druge pa bodo kmalu začele veljati, in zato je treba čim prej uskladiti republiški zakon z zveznim.

Odbor za proizvodnjo in blagovni promet republiškega zbora med drugim obrav-

Više, više, še više pod oblake...

Večkrat obiščem člane Aero kluba Ptuj v Moškajncih, kjer imajo svoje letališče. Ko sem bil zadnjič na obisku med letalci sem med njimi zagledal simpatično dekletko, ki je takoj vzbudila mojo pozornost. Redko vidim naša dekleta, kako se večje smukajo okrog letala.

Ker mi poklicna radovednost le ni dala miru, je kmalu stekla beseda in Jožica Narat iz Moškajnc mi je

na aerodromu. Ni bilo lahko pravi, toda z voljo se marsikaj doseči. V začetku nas je bilo več, toda od naših skupine deklet sem ostala sama.

Najino kramljanje sva morala večkrat prekiniti. Morala je pomagati svojim kolegom pri vzletu. Enkrat držala krilo jadralnega letala, da ne bi z njim pri vzletu udarilo v zemljo, drugič pa je s signalno zastavo

Hotel sem jo »pritisniti« za tala. Toda ni imela časa za profesionalna »finta«: Kako in posnetek je bil tu.

krmilno palico jadralnega letala. Pogled navzgor. Pomagala je lep oblak? Pogled navzgor.

opisala svoje življenje med ptujskimi letalci.

V službi je v bolnišnici v Ptuj. Med letalce je zašla že pred štirimi leti. Doma v začetku niso bili navdušeni nad njenim letenjem. Toda ker je s svojo voljo uspela, je premagala tudi nezaupanje staršev do športa, v katerem so dekleta tako redka.

Za krmilno palico jadralnega letala je do sedaj presedela že več kot šestdeset ur, za srebrno »C« značko pa ji manjka še samo polet, dolg tri ure. Upa, da ji bo uspelo že v letošnji sezoni. Jožica se z veseljem spominja prvih ur, ki jih je preživela

dajala motornemu pilotu s gnale, kje naj odvrže vlečni vrvi.

Cas je hitro mineval in v zraku je bilo že šest jadralnih letal. Jožica je ta dan čakala na kakšen »kiks« ene ga od kolegov, da se bo potem lahko sama povzpela tgori in čim dlje kljubovalnosti jadralnega letala pomočjo ugodnega vetra.

Ura je kazala čez dvanajsto, nad letališčem pa je vedno ni bilo videti nikogar, ki bi se moral zaradi pti majhne višine spustiti. Sta pregovor pravi: »Kdor čaka dočaka«. Tudi Jožica je do čakala svojih pet minut. V začetku je bilo samo majhna pika na nebu. Toda prihajalo je vse bliže in bliže. S krog okoli letališča in čim bliže Jožici je bila tu. Jadralno letalo za njem polet je bilo pripravljeno.

Preden sva si rekla srečno mi radovednost ni dala miru, da je ne bi povprašala kako gleda na njeno letenje... Okoli ust ji je igral rahel nasmeh, v očeh pa se ji je utrnila drobna iskrica. Njen odgovor je bil kratek: »Tudi on leta.«

Dovolj je bilo nekaj minut in že je bila v zraku s svojim delfinom. Vedno više, više jo je vlekel motor letalo. Po odklopu se enkrat oči letališča, zamah s krili v pozdrav in že je svila nila proti bližnjim oblakom da bi poletela še više, više... b

Zaščitni znak za vino iz Slovenije je rimski konjenik Jurij iz ptujkega gradu. Tod je najstarejša tradicija v vinogradništvu. Spodaj desno grb mesta Ptuja.

Ena akcija je vredna več kot deset deklaracij

(Nadaljevanje s 1. strani) ustrezno idejno-politično vzgojo. Dosedanja praksa kaže, da smo temu vprašanju posvečali preskromno pozornost. Temu ustrezno bo treba pristopiti tudi k interpretaciji verskih vprašanj in vplivu cerkve. Zavedati se moramo, da smo za razvoj mladine odgovorni vsi, ki delamo z mladimi, in da je človek v razvojni dobi toliko bolj dovzeten tudi za idejno-politično vzgojo.

K navedenim diskutantom so se pridružili še mnogi drugi, ki so v taki ali dru-

gačni obliki spregovorili o organizaciji ZK in o gospodarskem življenju na območju občine nasploh. Milan RITONJA, direktor tovarne »Jože Kerenčič«, je med drugim dejal, da je v našem splošnem življenju premalo načelnosti in preveč ignoriranja vprašanja, kaj si lahko obetamo v prihodnje.

Enakega mišljenja kot večina diskutantov je bil tudi Lojze BRIŠKI, ki je ponovil besede Staneta KAVČICA, da je ena akcija več vredna kot deset deklaracij in razprav na sestankih. J. S.

reševanje komunalni problemi v ptujski občini

Urejevanje naselij in voda

ba vodna preskrba z
vanjem naselij in manj-
podotokov so pereči ko-
nalni problemi v občini
V preteklih letih sta
okraj, pozneje pa ob-
v letnih proračunih do-
znatna namenska
stva, predvsem za ureja-
nehigienskih virov vode
ko so predvsem na ha-
em območju nastali prvi
vodnjaki, pozneje tudi
jsi vodovodi s prostim
em vode do potrošnikov,
ustanovitvi krajevnih
nosti so le-te prevzele
ge komunalnega ureje-
ja svojih območij. Posa-
ne krajevne skupnosti
Zavrč, Cirkulane, Zeta-
Ptujška gora, Stoperce,
ovska vas, Grajena in
ena so dosegle lepe uspe-
po številu zgrajenih jav-
vodnjakov. Tudi pri ne-
erih šolah je zadovoljivo
jena vodna preskrba. Ni
to primer v Podlehniku,
nem vrhu, Leskovcu,
jeni in Majšperku. V
njih dveh krajih obsta-
stari vodovodi, ki pa so
rebni obnove. Za letošnje
so pobudo dale za ure-
v šolskih in krajevnih
vodovodov Majšperk, Graje-
na Cirkulane. V preteklo-
je bilo zgrajenih 14 ma-
vodovodov in nad 30 jav-
vodnjakov. Skopa sred-
na občinskega proračuna,
menjena krajevnim skup-
stam za letošnje 1969. leto
do komaj krila upravne
ške in potrebe zanemar-
nih krajevnih cest. Manjše
nilo krajevnih skupnosti
uspelo za referendumom za
vedbo krajevnega samopri-
evka in si tako zagotovilo
redstva za reševanje pere-
di komunalnih vprašanj.
Uprava občine ima za
gudnjo javnih vodnjakov,
prenic, za higienska strani-
na in gnojne jame ter za
mrtašnice na razpolago tip-
načrte, ki jih lahko do-
krajevne skupnosti in
resenti brezplačno pri re-
entu za komunalne in
opravne zadeve.
Urejevanjem skromnih
ov, ki so odprti in one-
zdeni v predelih Hauoz in
v Slovenskih gorah bo treba
adaljevati na iniciativo
krajevnih skupnosti. Zaradi
njih vodnih virov bi mo-
eti misliti tudi na študije
oškinih akumulacij vode za
na kritična predela občine.
Prebivalci Haloz in Slo-
vnskih gor, kjer so še
zastala področja,
vajo, da je najlepše Po-
anam, to je prebivalcem
vavskega in Ptujškega po-
ja. Torej vidimo, kakšno je
stanje vodne preskrbe in ko-
munalne higijene pri njih.
Zeleno Pohorje s svojim
velikim padavinskim območ-
jem bogati z vodo prodnato
vavsko polje, padavinsko
območje
vendar
Ptujsko

nica bi naj bila torej blizu.
Voda je sicer blizu v par-
metrskih globinah, vendar je
zaradi higiensko neurejenih
naselij, posebej še kmečkih
dvorišč, okužena. Tipična za-
zidava naselij je taka, da po
sredi poteka prašna oziroma
blatna cesta z razširjenimi
jarki za rekreacijo rac in
gosi, ki so leglo mrčesa vseh
vrst. Poglejmo dvorišča. Hi-
ša ob hiši, vmes mala in oz-
ka dvorišča z gnojno neure-
jeno jamo, na katero je v
večini primerov posajeno tu-
di stranišče, poleg vse te idi-
le je nekaj metrov vstran
vodnjak na kolo ali na na-
tego. Redka gospodarstva
imajo betonirane vodnjake,
še vedno prevladujejo iz
opeke in nekaj manj iz kam-
na. Redka so gospodarstva,
ki imajo betonirane greznice
stranišč, še manj pa gnojišč
z betonskimi jamami za
gnojnico. Takšno neurejeno
stanje v tesnem zazidalnem
okolju doprineše svoj delež
k okužitvi sicer zdrave pod-
talnice. Gnojnica pronica
skozi prodnato plast podtal-
nice. Zaradi tega so nastale
prav na Dravskem polju
močna žarišča črevesnih obo-
lenj. Večkrat sem slišal pri
pojasnjevanju nujnosti ure-
jevanja kmečkih dvorišč
in naselij od prebivalstva tole
pripombo: pa mi smo se že
navadili na takšne razmere
in da jim voda, kakršna pač
je, ne škodi. Sreča, da imamo
dobro organizirano
zdravstveno službo za naše
najmlajše. Ti so v preteklih
predvojnih letih množično
umirali za črevesnimi obole-
nji, tudi po več otrok v eni
družini. Zaradi takšnega sta-
nja bo nujno nadaljevati z
deli na urejanju naših kmeč-
kih dvorišč in z gradnjo hi-
gienskih vodnjakov. Tovrst-
no komunalno higiensko ure-
janje je finančno zmogljivo
za vsako naše kmečko go-
spodarstvo. Urejevanje je
lahko postopno — vsako
leto nekaj. Posamezne krajev-
ne skupnosti, kot Videm pri
Ptuju, Hajdina, Lovrenc na
Dravskem polju, Ptujška go-
ra, Majšperk, Markovci, Go-
rišnica, imajo tudi pokopa-
lišča z novimi ograjami,
urejajo poti in gradijo nove
mrtašnice po sanitarnih
predpisih. To prav tako sodi
v komunalno urejevanje na-
selij in okolice. Vsa ta dela
izvajajo krajevne skupnosti
načrtno v daljših ureditvenih
rokih, pač po sredstvih, ki
so jim na razpolago poleg
drugih perečih potreb svojega
komunalnega gospodar-
stva.
V intenzivni graditvi sta-
novanj v Ptuju in najbližji
okolici so nastala večja in
manjša zaključena naselja.
Graditelji plačujejo tudi ko-
munalni prispevek v simbo-
ličnih zneskih občin. Ta pri-
speva skrb za elektrifikacijo,
vodovod in kanalizacijo, po-
sebej še asfaltiranje cest in

ulic v novih naseljih. Ves
prispevek graditeljev v enem
letu ne zadošča za eno od
navedenih komunalnih ure-
jevanj v enem samem nase-
lju. Krajevna skupnost in
komunalno podjetje v Ptuju
uspešno rešujeta te pereče
komunalne probleme, četudi
z zamudo, pač v obsegu
sredstev, ki jih imata na raz-
polago vsako leto.
Za zaključek še nekaj o
naših manjših potokih na
območju občine. V Halozah
in Slovenskih gorah, po oz-
kih, daljših in krajših doli-
nah imamo nešteto potoč-
kov. Ti potočki uničujejo po-
ta in travnike. Ob večjih
spomladanskih in jesenskih
padavinah prestopajo svoja
tesna korita ter z naplavlje-
nim blatom uničujejo itak
skromen vsakoletni pridelek.
Na tem področju nismo stor-
ili tako rekoč ničesar, raz-
en manjših čiščenj brežin
od zarasti. Na te potoke kra-

jevne skupnosti zaradi po-
manjkanja sredstev niso mo-
gla pristopiti s sistematič-
nimi regulacijami. Le stro-
kovna ureditev teh številnih
potokov in potočkov bo od-
pravila vsakoletne poplave.
Navajam za primer potoček
Jasenico, ki je v Stogovcih,
pritok prav tako neregulira-
ne Dravinje. Ta potoček je
hudourniškega značaja. Od-
vaja vodo z žetalskega pod-
ročja in meteorne vode de-
setkilometrsko dolge doline
s pritoki — manjšimi potoč-
ki. Ozka, največ trimetrsko
in plitka struga ne more
prevzeti in odvesti vseh vod.
Zaradi tega ob najmanjših
padavinah na omenjenem
obsežnem območju uničuje
vse. Tako odplavlja košeni-
ce, uničuje skromen pride-
lek na manjših njivah tega
lapornatega sveta. Odnáša
manjše mostove in uničuje
cesto IV. reda Zetale—Na-
raplje—Stogovci. Ob popla-
vah tega sicer mirnega po-
točka so Naraplje z osnovno
šolo in zaledjem praktično
po dva do tri dni odrezane
od svojih centrov v Majšper-
ku in Ptuju. Za pričetek re-
ševanja teh perečih proble-

mov neurejenosti potokov
hudourniškega značaja je v
izdelavi študija.
Takšnih potokov in potoč-
kov je nešteto v haloškem in
slovenjgoriškem predelu ob-
sežne ptujске občine, ki ča-
kajo čim prejšnjo ureditev.
Naloge občinskega organa
za komunalne zadeve in kra-
jevnih skupnosti so velike.
Te naloge je možno reševati
z dolgoročnejšimi plani kra-
jevnih skupnosti.
V krajih, kjer so vodstva
v tem kratkem času obstoja
krajevnih skupnosti uvidela
nujnost samoiniciativnega re-
ševanja nešteti lokalnih ko-
munalnih problemov, uspehi
niso izostali. Ti uspehi naj
bi bili spodbuda številnim
krajevnim skupnostim, ki do
sedaj niso mnogo storile za
postopno odpravo naštetih
perečih problemov v tem
prikazu dejanskega stanja
komunalne politike naših
krajevnih skupnosti.
V prizadevnosti krajevnih
skupnosti se mora čutiti po-
moč družbenih in političnih
organizacij, katerih naloga je
v aktivizaciji prebivalstva.

Stane Šprah

Javna razprava o pokojninskem sistemu ... ?

Ze dalj časa so v naši javno-
sti najodločneje zahteve po
ureditvi pokojninskega in in-
validskega ter kmečkega zava-
rovanja.
V Sloveniji so te zahteve
najmočnejše. Spremembe iz le-
ta 1965 niso prinesle tistega,
kar smo pričakovali. Razlike
so ostale še naprej občutne, to
pa je največji kamea spotike.
Tako je za isto delovno mesto
z isto izobrazbo in številom
delovnih let pred in po letu
1965 pokojnina precej različ-
na.
Ze v lanskem letu je naša
republika skupščina sprejela
sklepe za ublažitev teh očitnih
razlik. Toda tudi ta drugi ko-
rak je samo delno izboljšal si-
tuacijo. Ob enem pa se je
sprevidelo, da brez novega si-
stema ne bo mogoče urediti
stanja.

Marjan Stenovec, član Ko-
munalnega zavoda iz Maribo-
ra je obrazložil na minuli javni
razpravi v Slov. Bistrici
značilnosti predlogov, ki bi
naj bili osnova novemu po-
kojninskemu sistemu.
Pet osnovnih stvari je, ki bi
jih morali rešiti:
— financiranje, samoupravl-
ljanje, organizacija, pogoji za
pridobitev pravice do pokoj-
nine in rešitev problema sta-
rih upokojenecv.
Sedanji »dokladni« sistem se
ni najbolje obnesel, zato se
bomo morali odločiti med njim
in pričakovanim sistemom, ki
bi samo iz obresti zagotovil e-
no tretjino sredstev za pokoj-
nine. Rabil pa bi zato večja
začetna sredstva.
Razprava je pokazala živahno
zanimanje za težnje po bolj
pravičnem pokojninskem si-
stemu. Predvsem so bili mne-
nja, da bi morali mnoge veje
gospodarstva beneficirati glede

na delo v administraciji. Bilo je
več drugih predlogov, ki vse-
kakor zaslužijo pozornost.
Najživahnejša diskusija je
bila o kmečkem zavarovanju.
Predstavniki kmetov so bili
namreč mnenja, da se jim dela
krivica, predvsem zaradi ča-
kalne dobe. Ugotovili so, da bi
moralo sedaj biti industrija ti-
sta, ki bi njim pomagala z za-
četnimi sredstvi, kot je kmet-
tjstvo pomagalo industriji v
prvi fazi njenega razvoja.
Mnenja so bili, da so tudi po-
goji do pridobitve pravic
kmečkega zavarovanja trdi gje-
de na velikost pokojnine, ki bi
bila za vse enotna v višini 300
dinarjev.
Razprava je tako pokazala,
da bo potrebno še marsikaj
spremeniti, dopolniti in preure-
diti, preden bomo imeli nov
pokojninski sistem.

Socialistična zveza danes:

VEČ POZORNOSTI VKLJUČEVANJU NOVIH ČLANOV

Vprašanje članstva v Soci-
alistični zvezi delovnega
ljudstva postaja iz dneva v
dan aktualnejše. Predvsem
je v ospredju večje vključe-
vanje žena, mladine in inte-
ligence. Nastaja namreč mne-
nje, da bi za boljše delova-
nje bilo potrebno vključiti
več ljudi z višjo izobrazbo.
To je bila tudi ena glavnih
tem zadnjega sestanka vseh
predsednikov krajevnih or-
ganizacij SZDL v bistriški
občini. Obravnavali so tudi
teze »SZDL danes«. O teh
tezah bodo v naslednjih
dneh razpravljale tudi vse
krajevne organizacije. V ob-
dobju do jeseni bodo v vseh
krajevnih organizacijah tu-

di volilne konference, na ka-
terih se bodo pripravljali na
občinsko volilno konferenco.
Na njej bodo vprašanju
vključevanja in strokovne
izpopolnitve v organizaciji
posvetili največ pozornosti.
Na občinski konferenci, ki
bo 20. junija, bodo obravna-
vali teze SZ danes, razen te-
ga pa bodo skupno ocenili
letošnji potek volitev. Za de-
bato in oceno o letošnjih vo-
litvah je pripravljeno obšir-
no poročilo.
Razen navedenega bodo
glavne naloge krajevnih or-
ganizacij v naslednjem ob-
dobju vključevanje novega
članstva in pregled in ure-
ditev sedanjega stanja. -b

Sem in tja po Slovenskih goricah

DELO OD ZORE DO MRAKA

Crni kopasti oblaki so se kot zastrašujoče pošasti zgrinjali nad Ormožem in grozili s popoldanskimi nevihtami. »Zopet bo deževalo,« sem mislil, stopajoč po Ptujski cesti v Ormožu in obenem razmišljal, kje bi ta dan izvrtal še kakšne novice, ki bi bile primerne za objavo v našem listu. V tem razmišljanju so nenadoma za menoj zacvilile avtomobilske zavore. Pozdravil sem se s starim znancem in mojim dobrim sodelavcem z inž. Martinom Habjaničem iz obrata »Jeruzalem« v Ormožu, ki mi je povedal, da je namenjen k nekaterim kooperantom, ki proizvodno sodelujejo z obratom. Začela se je namreč sezona za sklepanje pogodb za jesensko setev, kmetom pa je treba svetovati najrazličnejše druge agrotehnične ukrepe, ki jih zahteva kultura in druge kmetijske kulture. Nisem mnogo razmišljal, ko me je povabil s seboj, saj sem vedel, da bo dovolj pisanja in zanimivih motivov iz kmečkega življenja.

Komaj sva pobegnila sicer ne preveč živahnemu mestnemu utripu obdravskega

prizadeval, da bi se rešil verige, za katero je bil pripet. Martinu je dokaj hitro prizajno pomahal z repom in se mu dobričal s pritajenim mrmranjem svoje pasje govornice in končno je dobil zaupanje tudi do mene.

Očeta Martina, mamo Marijo in 24-letnega sina Karla, ki bo prevzel dediščino 10 hektarjev obdelovalne zemlje velikega posestva, sva našla na bližnjem travniku, kjer so sušili seno. Že od daleč nama je segel v nos prijeten vonj, ki si ga kmetje v času košnje najbolj želijo.

Nekaj nad 60 let star oče Martin mi je takoj v začetku potožil, da jim vreme pri letošnji košnji ni preveč naklonjeno in da imajo pri spravi precej težav tudi zaradi pomanjkanja delovne sile. Med pogovorom se je večkrat zaskrblyujoče zagledal v zamegljeno nebo, ki ni obetalo za sušenje sena nič preveč dobrega. Skozi temne oblake je le od časa do časa posijalo sonce in je bila zato njegova zaskrbljenost povsem opravičena. V zgarane dlani je prijel šop sena, ga nekaj časa mencial med prsti in dejal: »Ni še

ške občinske skupščine, je v razgovoru nekoliko razočaran pripomnil: »Saj še z velikimi mukami in težavami nekaj pridelamo, pa kaj nam to pomeni, ko pa je trg s kmetijskimi pridelki tako neurejen in nam nudi skoraj sramotne cene.« Ob teh besedah se mu je pogled ustavljal na bližnji njivi, kjer je v vetru valovalo lepo pšenično klasje. Kdo ve, če je ne bo uničila toča ali kaka druga vremenska neprilika. Tudi kuruza kaže zelo lepo. Da bi se izognili večjim katastrofom, so pšenico in kuruza zavarovali pred točo. Bolje je tako, kot pa ostati brez pridelka in zastoj garati skozi vse leto.

Pri Habjaničevih razmišljajo tudi o nakupu traktorja in drugih kmetijskih delovnih pripomočkov. Toda od kod vzeti denar, davki so previsoki, pridelki pa imajo tako nizke cene. Posestvo je večji del v hribu in treba je prekleto trdo delati, še posebej, če je na njem le šest parov delovnih rok, ostarela oče in mati ter sin Karl, ki ima sicer jekleno voljo do dela — toda več kot delati ne more.

Pri Habjaničevih v Žerovincih so se rodili štirje otroci. Oče in mati sta se zavedala, da je v skopi slovenjeh-goriški ilovici medla prihodnost za njihovo srečo. Vse štiri sta poslala v šole in bila nekaj let popolnoma sama na kmetiji. Danes so vsi pri kruhu, dva sta predmetna učitelja, Martin je končal prvo stopnjo študija agronomije, Karl pa bo ostal doma. Njihov študij je požrl marsikatero investicijo, ki bi jo bilo treba naložiti v gospodarstvo. Očetu in materi za to ni žal. Svojim otrokom sta dala največ, kar jim lahko dajo starši. Pomagala sta jim do kruha in jim zagotovila lažje prebivanje skozi življenje.

Ob prigrizku iz domače tunke, ki nama ga je pripravila mama Marija v tipični kmečki kuhinji, sem doživel primer kmečke žene — matere, ki se mi je globoko vtisnil v spomin. Ko sva z Martinom pospravila malico in se začela poslavljati, je mama Marija po vsej sili hotela, da si ostanek malice zavije v papir in odneseva s seboj. V tistem trenutku sem na njenem licu opazil sled še vedno sveže materinske ljubezni in skrb za svoje otroke, ki jim je v času šolanja ob vsakem prihodu domov naložila njihove torbe, da ne bi bili lačni v mestu. Ta navada ji je ostala tudi sedaj, ko so že vsak pri svojem kruhu.

Poslovili smo se z željo, da bi bila to leto bogata letina, da bi bilo njihovo življenje manj garaško, kot je sedaj. Ero, ki naju je ob prihodu

prvi pozdravil, je bil tudi ob slovesu tisti, ki je imel zadnjo besedo. Pomahal je z repom in zalajal v slovo.

Ivan Jalšovec: »Plevel pa ima zares trdo življenje, herbicidi mu niso prišli do živega.«

BORNA PENZIJA IN PROIZVODNO SODELOVANJE

Najin naslednji cilj je bil upokojenec in kooperant Ivan JALŠOVEC iz Koračic. Našla sva ga na njivi, kjer sta s sinom Mirkom »rajsala« kuruza. Ponudil se nama je zanimiv prizor, ki ga lahko na naših poljih vidimo vsak dan. Mirko je vodil šeko, ki je vlekla okopalnik, oče Ivan pa držal za ročaje in skrbno pazil, da ne bi uničila katere rastline. Ivan namaj je v razgovoru potožil, da je zemlja težka in da je treba imeti pri obdelavi jeklene živce in seveda tudi jeklene roke. Se dobro, da so v proizvodno sodelovanje zajete tudi strojne storitve obrata za kooperacijo, s katerim proizvodom sodeluje. Na 60 arov veliki njivi je zasejal dve hibridni sorti kuruze — Avstrija 290 in domači hibrid BC 360. Kuruza lepo kaže. Precej težav pa mu povzroča plevel, ki mu tudi zaščitna sredstva niso prišla popolnoma do živga.

Kot bivši delavec kmetijskega kombinata prejema borno penzijo, nekaj pridelava

na svojem nekaj več kot 1 ha velikem posestvu in živi tako za silo. Otroci so se razkropili po svetu, doma sta ostala le še dva. Mirko je mlajši in ima veliko veselja do dela na kmetiji. Z HABJANIČEM sta se pogovarjala o nadaljnjih ukrepih, da bi bil pridelek v jeseni čim lepši, jaz pa sem jih, kot vidite na posnetku, ujel

fotografski objektiv. Ob prehodu sem se še enkrat ozrl nazaj; Ivan, Mirko, šeka in okopalnik so bili že daleč na drugi strani njive.

REKORDER V PRIDELOVANJU KORUZE

Med vožnjo mimo Tomarja so naju vznemirile prve deževne kaplje, ki so počasi polzele po vetrobranski steklu. Spomnil sem se na Habjaničeve, ki najbrž niso uspeli spraviti svojega setev. Zapeljala sva na dvorišče kmeta kooperanta Jožeta BARJA v Rakovcih, ki je bil lani zmagovalac v tekmovanju za največji pridelek kuruze na ormoškem območju. Na 50 arih je pridelal povprečni pridelek 10.286 kg suhe zrnja na hektar, kar je pedološke razmere na tem območju izredno veliko.

Doma sva našla le ženo Marijo, ki se je pravkar vrnila pravljala v vinograd, kjer je bil tudi mož in 16-letni sin Jože. Kaj hitro sem spoznal, da je Jože prijeten sobeselnik, dober gospodar in na drugim tudi odbornik ormoškega (Konec na 7. strani)

Habjaničevi iz Žerovinc: »Seno še ni najbolj suho, toda ne bomo čakali, kdo ve, kakšno bo vreme jutri?«

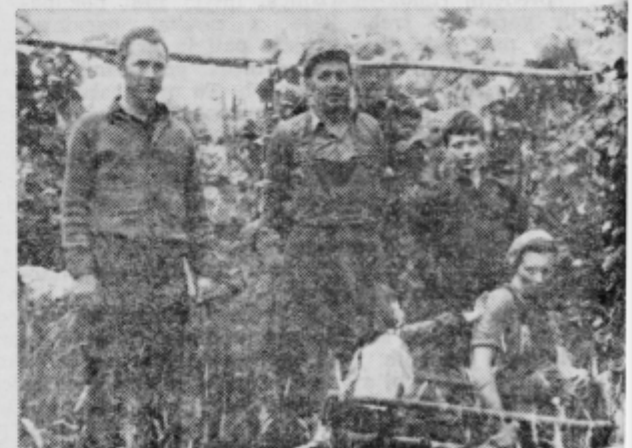
Ormoža, sva lahko na poljih in travnikih opazila tisto značilno delovno, lahko bi tudi rekli garaško vneto naših slovenjeh-goričanov, ki od ranega jutra do poznega večera s sklonjenimi hrbti in z zgaranimi rokami trgajo naravi tiste borne sadove, ki jim omogočajo tudi borno življenje. Najin prvi cilj je bila Martinekova domačija v Žerovincih, kjer je že kot otrok spoznal lepe kot tudi vse senčne strani kmečkega življenja.

OTROCI SO PRI KRuhu

Habjaničeva domačija v Žerovincih naju je pričakovala osamljena in nikjer ni bilo videti žive duše. Edini, ki naju je z glasnim laježem pozdravil, je bil velik pes Ero, ki se je na vse kriplje

sicer dovolj suho, toda ne bomo čakali. Spravili ga bomo v senik in ga malce osolili. Kdo ve, če ne bo vreme jutri še slabše.«

Habjaničevi so spoznali, da krave molzejo pri gobcu in da zemlja daje le, če tudi prejema. O tem sem se prepričal na lastne oči v hlevu, kjer so zadovoljno prežvekovale rodovniške krave, ki so jih kupili ob razprodaji osnovne črede v središki farmi. Krava Tonka daje dnevno tudi do 25 litrov mleka s 4,2% toliščo. Na tem območju je odkup mleka zelo slabo ali pa sploh neurejen. Habjaničevi so se odločili, da bodo odslej vozili z mopedom mleko v bližnji Ljutomer. Karl, ki je končal nižjo kmetijsko šolo in je obenem tudi najmlajši odbornik ormoškega

Trenutek oddiha pred vinogradom: inž. Martin Habjanič, gospodar Jože Hebar, sin Jožek, žena Marija in 5-letna Ana

Koncert komornega moškega zboru Ptuj v Leobnu

Sodelovanje med nami in sosednjimi narodi se je v zadnjih letih zelo povečalo in učvrstilo. Sodelovati moramo, da ti stiki obstojajo samo na gospodarski ravni, ampak tudi na kulturnem področju, kar ima svoj bistveni pomen. Tako se iz leta v leto povečuje gostovanje vseh vrst amaterskih in profesionalnih ansamblov od folklornih skupin, ansamblov družin do pevskih zborov, kar je najlepši dokaz, da tudi kultura narode združuje in jih plemeniti.

Komorni moški pevski zbor Ptuj pod vodstvom dirigenta prof. Branka Rajšterja se je odpravil vabiti pevskega zboru deškega prosvetnega društva »Enotnost« iz Leobna, ki je 27. maja lani nastopil v Narodnem domu v Ptuj. Za nastop Ptujčanov je v mestu vladalo veliko zanimanje, saj je bila osrednja mestna dvorana v soboto, 7. junija zvečer popolnoma zasedena. Na začetku je domači pevski zbor pod vodstvom dirigen-

ta Adolfa Kainza pozdravil goste s tremi zelo zahtevnimi pesmimi, nato pa so po kratkem pozdravnem govoru leobenskega župana in zahvali predsednika gostujočega zboru Antona Hlupiča zapeli Ptujčani. Kot je že v navadi, je bil tudi v tem primeru koncert razdeljen na dva dela: v prvem so bile na sporedu umetne, v drugem pa narodne pesmi. V veliki večini so prevladovale pesmi, oziroma priredbe jugoslovanskih skladateljev, saj so razen ene avstrajske umetne in narodne pesmi poslušalci samo še slišali madrigal Orlanda di Lassa Matona mia cara in črnsko duhovno pesem Globoka reka.

Že na samem začetku koncerta, to je pri izvajanju Gallusovih renesančnih pesmi, je moral vsak nepristranski opazovalec priznati, da publika dobro glasbo res za ceniti. Pri nas je namreč stanje precej drugačno; poslušalce pritegnejo predvsem narodne pesmi, rene-

sančne pa bolj izpričujejo kvaliteto in vsestranost zboru. Ploškanju, ki je bilo pri vsaki pesmi enako iskreno, ni bilo ne konca ne kraja, najsi je to bila umetna ali narodna. Navdušenje je še naraslo, ko so poslušalci slišali naše soliste: tenorista Martina Vinklerja ter baritoniste Marjana Brgleza. Antona Hlupiča in Lojzeta Mlakarja. Občinstvo je še toplotno pozdravilo svojo lastno narodno pesem Dirndel von Himmelberg, pri kateri je solistični del pel basist Anton Pišek. K tako izrednemu vzdušju je vsekakor mnogo pripomogla prof. Milena Tomažej, ki je program napovedovala in občuteno dodala vsebino vsake pesmi. Na koncu je vsakdo imel občutek, da bi koncert lahko trajal najmanj tri ure: aplavz ni ponehal in pevci so po več dodanih pesmih z veliko težavo zapustili oder. Ta prereditev je bila po izjavah domačinov za Leoben izjemen kulturni dogodek. Na družabnem večeru po koncertu je iz razgovora lahko vsakdo razbral, da zbor s takšno zlitostjo glasov zvočno barvitostjo, homogenostjo in do kraja dognano interpretacijo v njihovem mestu še ni nastopil.

izvlečki iz diplomske naloge Tončka Prapotnika, socialnega delavca pri skupščini občine Ormož.

Ostareli kmetje in družba

(Nadaljevanje)

Po podatkih je bilo leta 1963 v SR Sloveniji 9412 kmetij, na katerih so ostali samo ostareli, za delo nesposobni ali le delno sposobni družinski člani. Od tega števila je bilo 4745 ali 51 % hribovskih kmetij, 4667 ali 49 % pa nižinskih kmetij. V analizi je bilo opozorjeno na splošno slabo zdravstveno stanje kmetov, ki mu je vzrok predvsem: slabe higienske razmere, nekvalitetna in nezadostna prehrana in neustrezna nega.

Večina teh kmetov je zdravstveno zavarovanih po zakonu o zdravstvenem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev. Pravic, ki jim jih daje zakon, v glavnem ne uporabljajo v celoti, ker ne morejo kriti razlike in ker so preveč oddaljeni od zdravstvenih centrov.

Problematično je tudi obdavčevanje ostarelih kmetov. Uprava za dohodke v najštevilnejših primerih obdavčujeta na podlagi podatkov katastra in pri tem ne upoštevajo razmer, v katerih posamezniki živijo. Na tak način so že tako ali tako težki življenjski pogoji nekaterih ostarelih kmetov še bolj zaostrujejo. Pojavlja se tudi, da nekateri kmetje prejema družbeno denarno pomoč, istočasno pa imajo visoke davčne obremenitve. V primerih neplačanih dajatev je prišlo v mnogih primerih do izvršbe in ne do odpisa, kot bi bilo logično sklepati.

Nekateri kmetje so že ponudili zemljo v zameno za socialno pomoč, drugi pa se temu odločno upirajo, ker želijo ohraniti ekonomsko neodvisnost, bojijo pa se tudi nizke rente. V zvezi s tem še ni rešeno vprašanje zakupa, odkupa in rente. Podatki ankete kažejo, da bi bilo možno dobiti interesente za nakup, vendar to le nižinskih kmetij, kjer je boljša zemlja in kjer je možna strojna obdelava.

Nekatere industrijsko razvite občine že izdajajo ali pa so že izdale odloke o preživninskem varstvu ostarelih kmetov. V zvezi s tem odkupujejo njihovo zemljo, vzpostavljajo rentne odnose in nudijo zdravstveno zaščito. Razliko med rento in sredstvi, potrebnimi za eksistenčni minimum, poskušajo kriti z oblišnicami. Seveda se te oblike reševanja nanašajo le na kmete iz nižinskih predelov, kjer je odkup zemlje ekonomsko sprejemljiv. Za vse druge ostarele kmete, ki so glede na lego, donosnost in možnost proizvodnje ter prodaje pridelkov še na slabšem, pa navedeni ukrepi ne veljajo. Tem se poskuša z

davčno politiko — z zmanjšanjem ali popolnim odpisom davčnih obremenitev — težak socialni položaj le olajšati.

V mnogih primerih take ali drugačne ekstremne oblike reševanja problematike ostarelih kmetov (zakup, odkup in renta), niso niti potrebne. Kmečki ljudje s svojo »garaško mentaliteto« poskušajo do popolnega izžepanja svojih fizičnih sposobnosti preživljati sami sebe in le v skrajni sili prosijo za pomoč. V takih primerih bi zadostovala le pomoč pri delu, primernejša oskrba, postrežba in nega, predvsem pa znižanje davčnih bremen na razumno mero. (Nadaljevanje prihodnjič)

Delo od zore do mraka

(Nadaljevanje s 6. strani)

občinske skupščine. Z željo sta se zagrizla v svojo zemljo ter si skoraj iz nič pridobila novo stanovanjsko mesto in popravila gospodarsko poslopje. Seveda je bilo treba za vse to tudi nekaj dela delati v tujini. Ogleдали so si bujno rastočo koruzo, ki pa letos ne bo dala rekordnega pridelka. Zasajena je na drugi parceli kot lani in mnogo slabši zemlji. Jole se v vseh možnih oblikah poslužuje proizvodnega sodelovanja, sproti zasleduje vse dosežke na področju kmetijstva, predvsem pa na svojem posestvu skupaj s člani družine trdo dela. Malo časa popasel oči po dvočlunu opazil novo motorno kmetnico, dva srednjevelika silosa, spodaj pod hišo majhen vinograd na žično vzgojo... Jole in sosed Pintarič razmišljata tudi o nakupu traktorja. Zavedata se, da je dobro sosedstvo temelj medsebojne pomoči in dobrega gospodarjenja. Sosed sosedu vedno potrebuje, še posebej v današnjih časih, ko po slovenjgoriških gričih razkropljene domačije ostajajo brez mlade delovne sile. Pri Hebarjevih imajo še to srečo, da je sin Jože priden in navezan na delo. Vprašanje pa je, če ne bo tudi njega omamila blišč mesta ali tujine. Letos končuje osnovno šolanje, toda v šolo prav v tem zadnjem mesecu več ne zahaja. Zaradi domačih opravil je nekajkrat izostal od pouka. V šoli so ga zaradi tega ozmerjali z besedami: »Kje si bil, tepec, da te ni bilo v šolo?« Stisnil je svoje žuljaste

otroške pesti, s katerimi je navajen delati tudi težja kmečka dela, in sklenil, da več ne pojde v šolo. Prišlo je vabilo sodnika za prekrške zaradi izostajanja od pouka. Ne poznam ozadja niti vzrokov za besede, ki so bile namenjene Jožeku v šoli, vendar sem dobil občutek, da je vmes precej osebnih nesimpatij. All mora biti potem žrtev za vse to otrok, ki je v svoji prizadeti in občutljivi otroški duši zasovražil šolo...?

Ob odhodu sva si z inž. Habjaničem ogledala tudi pšenico, ki raste na njivi, kjer je bil lani dosežen rekordni pridelok koruze. Zares jo je bilo lepo pogledati. Veliko klasje je kimalo v vetru, kot da se zahvaljuje za vsa umetna gnojila in drobne deževne kaplje, ki so ga božale v tistem trenutku. Gospodar Jože nama je povedal, da je s te njivo zelo zadovoljen in da je ena izmed redkih, ki lahko na tem območju dajejo tako visoke hektarske donose.

S tem pa je bil najin obisk pri kooperantih, ki proizvodno sodelujejo z obratom »Jeruzalem« Ormož pri kraju. Ustavila sva se le na treh kmetijah, kdaj drugič se bova ustavila morda na našem dvorišču. Pisali bomo o vaših težavah in uspehih ter poskušali prikazati vaše življenje, tako kot je v resnici — trdo, delovno, kmečko... Zmotili vas bomo pri delu na polju, v vinogradu v hlevu, v blatnem klancu, ko bodo kravje vpregle vlekle voz naložene s pridelki, ki ste jih iztrgali skopi slovenjgoriški zemlji. J. Slodnjak

Delavsko prosvetno društvo »ENOTNOST« iz Leobna

ki je nastalo leta 1910, je kot gostitelj lahko vzor, kako je treba kakšno gostovanje organizirati. Člani-domači pevci so se res tako potrudili, da so se Ptujčani počutili na vsakem koraku kot doma. Vse nevidne pregreje so hitro izginile in že po eni uri je bilo vzdušje takšno, kot da oba zboru vedno delata in nastopata skupaj. Na vsak način tako velike pozornosti, topline in prisrčnosti gostujoči pevci do sedaj še niso bili nikjer deležni in je dolgo ne bodo mogli pozabiti.

Gostovanje komornega moškega zboru iz Ptuj v Leobnu je popolnoma uspelo. Pomoč, ki jo zbor sprejema od skupnosti, je dobro izkoriščena vendar pa je še nezadostna, posebno če pomislimo na dejstvo, da zbor na tej dvodnevni turneji ni zastopal samo ptujske občine, ampak tudi Slovenijo in Jugoslavijo.

MALI OGLAS

Iščemo pridno delavko za pomoč na kmetiji in v gošpodinjstvu, — pri družini v Zagorju na Pivki. Delo je sezonsko, po dogovoru tudi za stalno. Hrana, stanovanje in lepa mesečna nagrada. Vprašajte pri Lajhu Na Trahah 10 v Ptuj.

Neurje nad Oplotnico in sosednjimi kraji

V ponedeljek popoldne se je nad Tepanjem v konjiški občini utrgal oblak. Naliv je bil tako močan, da so vode naraščale iz minute v minuto. Nekatere kraje je zajela celo toča, ki je po prvih še nepotrjenih podatkih po vseh bistriške občine uničila nasade vinske trte in sadnega drevja. Precej škode je tudi na posevkih, ki jih je poškodovala toča in narasla voda.

Prizadeta so bila nekatera gospodarska poslopja. V Oplotnici je vdrla voda v kletne prostore osnovne šole, kjer je naredila pravo razdejanje. Osnovna šola Pohorskega bataljona v Oplotnici ima v kletnih prostorih učilnico in mlečno kuhinjo. Deževje je ponekod sprožilo tudi manjše zemeljske plazove in odneslo manjše mostove. Cesta prvega reda v Tepanju je bila za motoriste in mopediste nekaj časa zaprta.

Na kraj dogodkov je v tokrek odšla občinska komisija, ki je ocenila nastalo škodo, o čemer bomo še poročali.

Kmalu nova trgovina v Kidričevem

Stanovalci Kidričevega in Njiverc že precej časa čakajo na novo trgovino v Kidričevem. Letos se kar naprej govori o novi trgovini in jo potrošniki željno pričakujejo. Pred kakšnim mesecem so za restavracijo posekali drevje, kar bi naj pomenilo, da gre za res Zdaj zopet vse miruje.

Investitor nove zgradbe bi naj bila Panonija iz Ptuj, izvalc pa GP Drava iz Ptuj. Če bi naj bila trgovina zgrajena do oktobra letos, najbrž ni več časa za nadaljnje odlašanje z začetkom gradbenih del.

Razgovor s profesorjem ANTONOM SLODNJAKOM

V prejšnji številki smo objavili članek, posvečen 70-letnici profesorja doktorja ANTONA SLODNJAKA. Tokrat pa smo naprosili jubilaranta, naj nam odgovori na nekaj vprašanj. Vprašanja so bila poslana pismeno, zato so včasih toga. Pogovor je vodil Jakob Emeršič.

Gospod profesor! Bi hoteli povedati kaj iz svojih mladostnih let; posebno to, kdaj ste se začeli zanimati za nacionalno in kulturno stran slovenstva? Za kaj so vas dali študirat...?

Odkar sem se zavedal sem bil pač Slovenec, ker sem bil rojen v kmečki hiši, v kateri sta bili slovenstvo in krščanstvo osnovni gibalni življenja. Verjetno je to bila posledica dejavnosti Antona Martina Slomška in njegove duhovščine. Zato je bilo naravno, da so moji starši želeli, potem ko sem si izprosil pot v gimnazijo, da postanem narodno zaveden duhovnik, ker je pač ta oblika poklica najbolj ustrezala idealom in potrebam slovenještajerskega kmeta pred prvo svetovno vojno.

Znano je, da ste že zgodaj začeli pisati pesmi. So to vaši prvi literarni poskusi, ali ste začel s prozo?

Pete in pisane ali tiskane pesmi so me mikale, odkar pomnim. Pri tem me niso veliko vznemirjali lastni poskusi, ki je bila pač treba tvegati, če si hotel vedeti kaj več o sebi in drugih, kolikor ljudske in umetne pesnitve. Proze sprva nisem tako globoko občutil, čeprav sem doživljal že v ljudski šoli zaradi nabave pripovednega čtiva nenavadne zaplete.

Zakaj ste šli študirat v Maribor in ne v Ptuj, ki je bil vendar bližje? Kako ste vi in vaša okolica gledali na ti dve mesti?

Ptuj pred prvo svetovno vojno je bil za moje starše kraj plačevanja davkov, iskana posojila, nakupov soli in petroleja ter vsakovrstnega moralnega in ekonomskega pritiska. Na ptujski gimnaziji je zaradi narodne zavednosti izgubil pravico do šolanja na vseh avstrijskih gimnazijah med drugim tudi moj ujec. In v primeri s Ptujem, v katerem je v mojih otroških letih živel med gospodo le en pravičen posvetnjak — slovenski odvetnik dr. Jurtela — tako sem razumel pogovore svojih staršev —, je bil daljni Maribor, kjer je bil grob A. M. Slomška, kjer je prebival njegov slovenski naslednik in odkoder je prihajal Slovenski gospodar in drugi narodni časniki, mesto prave omike, pravice in upanja. Seveda so se naše oči že zgodaj upirale tudi v belo Ljubljano, v kateri se je uresničevala, kakor smo sveto verovali, naša narodnost. Stajercijanstvo, ki ga omenjate, je skušalo

sicer, kakor kaže že njegovo ime, zamoriti v nas sanje o zedinjeni Sloveniji, ki so kljub vsemu močno spodbujale slovenjegoriške dijake in drugo mladino pred prvo svetovno vojno. Pomagale so nam, da smo lažje premagovali skušnjave, ki sta jih nemštvo in nemščinstvo čarali pred nas. Zaradi tega smo najbrž po letu 1918 mnogi prehitro opustili delo v ožjem domačem območju, ker smo upali, da bo narodna svoboda potegnila vse slovenske pokrajine v najplemenitejše in najučinkovitejše kulturno tekmovalništvo.

Včasih je bilo med Ljubljano, to je središčem slovenske narodne bitnosti, in Stajerskim, kot eno najmočnejših obrobniških pokrajin, močno nasprotovanje. Ljubljana je gledala ozko svoje interese, se ni čutila tako in na tak način ogrožena kot Stajerska. Zato so v takem vzdušju Nemci in nemškutarji zlahka ribarili s svojim poudarjanjem stajercijanstva. Ali se je danes, čeprav pod drugimi prilikami in drugačnimi nevarnostmi, kaj spremenilo? Mislim, da je na Stajerskem potrebna kakšna združevalna revija, ki bi tudi segala v Avstrijo do preostalih avstrijskih stajerskih Slovencev. Ta revija bi naj bila nekaj podobnega kot so začeli lani izdajati Hrvatje svoj »Kaj«, revijo za kajkavsko področje. Zdi se mi namreč, da je bila v tem delu Slovenije kultura pred sto leti in še več, kljub temu, da sta bila Ptuj in Maribor

nemški mesti, ali vsaj močno nemško obarvani, sorazmerno na višjem nivoju kot danes in je tudi več dala osrednji slovenski kulturni sredini. Še več: bila je tista gonilna sila, ki je večkrat osrednji okosteneli kulturi dajala sunke, življenjske injekcije.

Glede na to mislim, da je vaš predlog, naj bi pričeli s »stajersko« kulturno revijo po zgledu hrvaškega Kaj-a, spodbuden in koristen. Taka revija bi naj pomagala prebujati in oblikovati vzhodnostajerskega človeka, ki je razodeval že od sredine 18. stol., vsaj toliko npravne in duhovne moči kakor prebivalci drugih slovenskih pokrajin. Iz nje bi se naj porajalo novo prosvetno delovanje, da bi vedoželjni in bistri Preleki spet našli veselje za branje, petje in igranje ter duhovnega snovanja v vseh smereh omikanega življenja. Mnogo smo že zamudili, toda naša kulturna dediščina, zavednost in bistrost naših rojakov, njihove hude izkušnje v zadnjem pol stoletju, trdna volja po življenju in napredku, bodo premagale trenutno duhovno in moralno utrujenost Slovenjegoričanov in zaustavile tudi njihov razumljivi, dasi v bistvu škodljivi beg v tujino. Tako prizadevanje bo koristilo tudi narodni celoti. Z njim bomo tudi najbolj učinkovito odgovorili tistim, ki si domišljajo, da razumejo sodobnost, ako delujejo na to, da bi slovenska omika z vsemi svojimi pokrajinskimi oblikami čimprej zatonila v nekakšnem modernem helezizmu ali anarhizmu ter se pri tem ne zavedajo, da silišjo iz skromne, vendar urejene domačije na brezbrežno

morje, v katerem bodo utonili »brez slovesa in spomina« bodisi v anarhizmu nove levice bodisi v stalinizmu ali amerikanizmu.

Kakšen naj bo današnji odnos do osebnosti, ljudi, ki so živeli v določenem preteklem obdobju, bili z njimi obremenjeni? Kaj se lahko od njih naučimo, kaj je danes za nas pri njih važno? Da konkretno naštejemo imena, s katerimi ste se posebno vi ukvarjali: Prešeren, Levstik, Cankar... itd.

Posebej pa se naj ustavim pri našem odnosu do Prešerna, Levstika, Cankarja in drugih naših pesnikov in pisateljev. Sodobnemu življenju se ne moremo upirati, vendar mislim, da živimo in delujemo mnogo bolj v njegovem, za zdaj še v nepoznavnem smislu, ako ostane moči zvesti sporočili naših prednikov, kakor če se pustimo premetavati kot razbitine brez zavesti in volje po njegovi temni gladini. Tudi, če si obsojen na smrt, ne smeš izgubiti živcev in osnovnih lastnosti človeške in narodne dostojanstvenosti.

Beličič vam v Sodobnosti v oceni vašega Slovenskega slovstva očita zaradi metode podajanja in tako rekoč ex cathedra odklanja vaše delo. V čem se po vašem moti in v čem ima prav? Npr. navaja imena Primorcev, ki niso omenjena ali pa premalo, čeprav ne vidi po drugi strani, da bi lahko tudi bodisi Stajercerji, Dolenjci, Korošci naštevali vrsto imen, ki bi se prišla v poštev.

Na vprašanje, kaj sodim o Beličičevem pisanju o moji knjigi, vam ne morem odgovoriti, ker ga nisem prebral. Dovolj se zavedam sam negativnih in pozitivnih strani svoje knjige, vendar se mi zdi čudno, da lahko sodijo deset let po »obsodbi« moje slovstvene zgodovine v nemškem jeziku o novi knjigi spet ljudje, ki kažejo zgolj sovraštvo do mojega dela. V. Beličič je n. pr. tudi o mojem romanu Pogine naj pes!

pisal v emigrantskem skrajno neobjektivno.

Ce pogledamo po vašem življenjskem opusu, ki ni tako majhen, naletimo na sto osebnosti, s katerimi se podoživljajsko ukvarjate posebno s Prešernom in Levstikom. Bi izdali, kateri vam je nasploh najbolj pri srcu bodisi da je Slovenec ali kateri vam je najbolj domač?

»Junaki« mojih slovenskih zgodovinskih del so Slovenci, ki so v naših gorah, na bregih, v dolinah in na poljih ustvarjali živeč sebi in svojim, se bojevali z utrujenostjo, resignacijo, obupom s hudodelskimi nagajenji, so porajali nadarjene sinove in hčere, ki so vse to preživljali v delih naše literature. S svojim delom nisem zadovoljen in najbrž še kazni, ki bi me mogla leteti, bi bila v tem, da moral prebrati spet vse, kar je spise.

Banalno vprašanje: S katerim svojim delom ste najbolj zadovoljni?

Da pa vendar odgovorim vaše »banalno« vprašanje, rekel, da se še najmanj zadovoljavam, kadar spet odpre Prešernovo življenje.

Katerega svojih učiteljev in vaših življenjskih potih, če hočete šoli, se najraje minjate?

Od svojih učiteljev in profesorjev se najrajši spominjam Jožeta Malenška in opolda Salde iz Ljudske šole v Juršineh in dr. Ivana Pajtelja z ljubljanske univerze.

Slišal sem, da nameravate ob vaši 70-letnici izdati vademecum vam posvečen zbornik. Lahko kaj zvem o tem?

Po upokojitvi sem gostil tri leta kot profesor za slovenske književnosti na Univerzi Johanna Wolfganga Goetheja v Frankfurtu. Tudi sem si pridobil nekaj ne prijateljev in vzgojil celotno koliko učencev. München je založnik slovenskega rodu duha, dvojni doktor Rudolf Trofenik je nekatere od zbral in jih povabil, da pišejo zbornik slavističnih razprav. To bo potemtakem bolj počastitev delovanja jerojnih slavistov kakor k čne domače osebe.

Če zadnje vprašanje še kaj Preleka?

Prelek sem in tudi moji ostati do smrti, ker pač morem iz koordinat sporojstva in doraščanja. Ko sanjarim o neizmernem gastvu, mislim vedno na še drage Preleke, katerim no želim lažjega in lepš življenja, čeprav me je hovo trpljenje vedno spojalo in bogatilo.

Informiranje v samoupravni družbi

TAJNOST

Informiranje v jugoslovanski samoupravni družbi predstavlja obliko medsebojnega vplivanja delovnih ljudi, organov in organizacij in pogoje, da državljanji in delovni ljudje sodelujejo v realizaciji družbene politike. Kolikor so informirani, toliko so delovni ljudje tudi kvalificirani za sodelovanje v družbeni politiki. Zaradi tega je informiranje skrb in naloga vseh družbenih dejavnikov.

To so temeljne ugotovitve zvezne konference SZDL, ki bodo po javni razpravi služile kot osnova za izdelavo akcijskega programa te politične organizacije o informiranju v samoupravni družbi ter nalogah SZDL.

Avtorji teh materialov izhajajo s stališča, da je javnost dela bistveni predpogoj za delovanje in odločanje delovnega človeka kot samoupravljalca. Zato je rečeno, da javnost dela vsebuje pravico neposrednih proizvajalcev in državljanov do vsestranske informiranosti, ki jo državljanji dosežejo v tisku, radiu in na televiziji. Vsako omejevanje seznanjanja državljanov s problemi ima v ozadju svoje vzroke v birokratskem nasprotovanju samoupravljanju in predstavlja objektivno možnost za nastanek monopola na obveščeno skupino ali posameznika.

Posebno pozornost priteguje stališče, da je obveznost nosilcev javnih funkcij ter vseh drugih predstavniških

in samoupravnih organov, da v cilju čim boljšega obveščanja javnosti omogočijo sredstvom za informiranje (mišljeni so novinarji) dobivanje podatkov, ki so potrebni za opravljanje njihovih družbene funkcije. Glede na to bo treba podrobneje precizirati poslovno tajnost.

Tisk, radio in televizija in druge oblike informiranja pa morajo biti odprti za mnenja, sugestije in kritiko delovnih ljudi in njihovih organizacij.

JAVNOST

SZDL priporoča predstavniškim in drugim organizacijam, je rečeno v tekstu, da v svojih aktih določijo postopek in naloge za realizacijo načela o javnosti dela, posebej pa javnosti informiranja. SM

V našem sestavku o Antonu Slodnjaku v prejšnji vilki TEDNIKA se glasi prvi odstavek pravilno tako... Starši so spadali trdnješe kmečke družine vendar je imel v svojem diju prav tako velike finančne probleme kot marsikateri drugi Slovenjegoričan.

10-letni jubilej

nižje glasbene šole v Ormožu

Izredno akustično grajsko dvorišče v Ormožu je bilo mišljeno četrtletno prizorišče in gostitelj nad vse uspelega glasbenega dogodka, ki je bil posvečen jubileju 10-letnega delovanja nižje glasbene šole Ormož. V slavnostnem koncertu so se nam predstavili s svojimi glasbenimi točkami učenci glasbenih šol iz Maribora, Ptuj, Ljutomer, Ormoža ter pevski zbor osnovne šole Ormož — pod vodstvom Milene Moravec.

V dotokrat še kar zadovoljivem številu poslušalcev so bili na koncertu tudi: prof. Jože GREGORC, Vlado GOLOB, direktor glasbenega centra iz Maribora, Stane STANIC, pedagoški svetovalec iz Ptuj, Franc NOVAK, predsednik SO Ormož, Danilo JELEN, tajnik SO Ormož in drugi vabljeni gosti. Prvi ravnatelj šole, Avgust LOPARNIK, se svečanosti žal ni mogel udeležiti. Franca NOVAKA, ki je bil ob ustanovitvi nižje glasbene šole župan ormoške občine, je na svečanosti zastopal sedanji župan Franc NOVAK; (V ormoški občini je namreč zanimivo, da sta bila v zadnjem času v funkciji predsednika občine kar dva Novaka in povrh še oba Franca. V zadnjem času je prišlo zaradi tega tudi do precej neprijetnih zamenjav). Vabilu na koncert so se odzvali tudi nekateri bivši učitelji, ki so pred leti poučevali v glasbeni šoli. Med njimi smo lahko srečali: Antona HORVATA iz Ptuj, Slavka CIMERMANA iz Radgone, Janija ŠKRAJNERJA iz Ljutomer, Elo ŠTOKELJ iz Središča in Dušana KOZARJA iz Ormoža.

O zgodovini šole in glasbenega življenja nasploh je spregovoril Alojz KRAJNCAN, ravnatelj nižje glasbene šole, ki je med drugim poudaril, da se gajo začetki organiziranega glasbenega življenja na tem območju v leto 1886, ko smo poznali posamezne glasbene skupine, med katerimi so bile takrat najbolj poznane: Dogši v Litmerku, Kocjani v Središču in Golubiči v Križovljanah. Približno deset let pozneje se lahko srečamo tudi z godbo, ki jo je vodil Domicijan SERAJNIK, takratni nadučitelj.

Tudi začetki čitalniškega pevškega zbora so vezani na leta 1856-58. V začetku našega stoletja je vznikel iz vrst slovenskih uradnikov, učiteljev, obrtnikov in trgovcev salonski orkester, v katerem je sodeloval tudi eden sedanjih najstarejših Ormožanov, Alojz BLAGOVIČ. Z večjimi ali manjšimi prekinitvami so se tradicije glasbenega življenja ohranile vse do današnjih dni, ko slavimo že 10 letni jubilej tega pomembnega učno vzgojnega zavoda, ki je od ustanovitve pa do danes vzgojil že okrog 1350 mladih glasbenikov, od katerih se jih je precej posvetilo poklicu

glasbe, nekateri pa so še v srednjih glasbenih šolah ali pa študirajo na akademiji za glasbo v Ljubljani. Velikega pomena in ne za podcenjevati pa je občutek, ki so ga ob tem dobili starši, ki se čutijo dolžni, da omogočijo otrokom vsaj osnove glasbenega življenja.

Izredno uspeh koncert naših najmlajših glasbenikov v Ormožu je pokazal, da smo si uspeli pridobiti naraščaj, vprašanje pa je le, če ga bomo znali ohraniti in spodbujati, da njihovi instrumenti po končanem šolanju ne bodo za vedno utihnil.

Po koncertu je bilo družabno

srečanje članov kolektiva, bivših učiteljev in gostov. Tu je bila izrečena tudi misel, da bi naj tovrstna glasbena srečanja postala tradicionalna in trdna vez med mladimi glasbeniki.

Članom šolskega kolektiva: Alojzu Krajncanu, ravnatelju ter učiteljem Jožici DOGŠA, Alojzu COPOT, Zinki PAVEL in Nadi KRAJNCAN — poleg šopkov in daril, ki so jih prejeli na prireditvi, tudi naše čestitke in tudi v bodoče mnogo učno vzgojnih uspehov!

Prireditev je vodil in povezoval s spremno besedo Bojan OBERČKAL. J. S.

Desetletnica dnevnika Privredni pregled

Pred kratkim je slavila redakcija Privrednega pregleda desetletnico izhajanja svojega lista kot dnevnika. Prej je izhajal kot tednik, še pozneje vsak tretji in pozneje vsak drugi dan.

List si je pridobil med gospodarstveniki širok krog bralcev, nepogrešljiv je tudi za politične in družbene delavce. Med svojimi sodelavci je zbral znane gospodarstvenike in druge strokovnjake.

List informira svoje bralce o vseh važnejših dogodkih v domačem in svetovnem gospodarstvu ter z vsem, kar je s tem v zvezi. Redakcija pa posveča vso pozornost tr-

žišču, konjunkturi, ponudbi in povpraševanju zahvaljujoč široki mreži svojih sodelavcev v vseh večjih mestih in industrijskih centrih.

V listu je mogoče najti informacije o svetovnem deviznem tržišču, o monetarni politiki, kreditih in bančništvu, o deviznih in zunanjetrgovinskih režimih v različnih deželah ter o zakonodaji ter o njeni pripravi.

Interesentom pošilja redakcija pismene odgovore na vprašanja s področja delovanja delovnih organizacij, ki jih pripravljajo znani strokovnjaki. PP

V Laporju podelitev Ingoličeve bralne značke

Zanimanje za Ingoličovo bralno značko med učenci osnovnih šol v bistriški občini je izredno naraslo. Tekmovanja na osnovni šoli Gustava Siliha v Laporju se je udeležilo več kot štirideset učencev.

Rezultat tekmovanja je, da je Ingoličovo bralno značko dobilo štirideset učencev (od cicibanove do zlate).

Posnetek prikazuje učence, ki so si s svojim znanjem in branjem del domačih avtorjev zaslužili Ingoličovo bralno značko. Kot gosta sta bila na posebni svečanosti, na kateri so s kulturnim programom nastopili učenci šole: Viktor Suša (levo), predsednik temeljne izobraževalne skupnosti Slov. Bistrica in Zvonka Jedlovčnik (skrajno desno). Ob njej je ravnatelj osnovne šole Gustava Siliha, Ferdo Kijučevšek. -b

Naša pisma

Zlatka Rumež iz Poljčan piše: Srečanje s književniki

Pionirji poljčanske šole smo se udeležili tekmovanja za bralno značko. V četrtek smo bili vprašani vsebino del, katera smo prebrali. Povedali so nam, da bo podelitev bralnih značk v tork in da bodo prišli tudi naši pesniki in pisatelji, ki bodo brali svoja dela.

Za slavnostni dan smo pripravili lep program. Nastopil je naš pevski zbor. Ivica Juhart je zaigrala in zapela dve pesmi. Znidarjev Roman je tudi zaigral dve pesmi in nazadnje so pionirji še zaplesali.

Sedaj je napačil najlepši trenutek. Pesnik Kajetan Kovič nam je prebral nekaj svojih pesmi. Pisatelj Tone Seliskar je prebral odlomek iz otroških let. Kadar je bil poreden, so mu doma grozili, naj le malo počaka, pa mu bodo že v šoli pamet solili, a ne s soljo, ampak s palico.

Nekega dne je učitelj obesil na tablo veliko sliko, na kateri so bile narisane raznovrstne ptice. Vzel je palico z mize, da bi jih z njo lažje kazal. Tone se je ustrašil in zbežal skozi vrata. Na hodniku ga je zgrabil šolski sluga in ga privedel nazaj v razred. Učitelj ga je prijazno vprašal, zakaj jo je pobrisal. Odgovoril mu je, da se boji palice, ker so doma rekli, da mu bodo v šoli s palico pamet solili. Dobri učitelj se je nasmehnil in mu dal palico, da je pokazal vse ptice, katere je poznal in povedal, kako se imenujejo.

Pisatelj Anton Ingolič je prebral svojo partizansko črtico, za zaključek pa še pesnik Niko Grafenauer nekaj šaljivih pesmi. Vsi smo z zanimanjem poslušali in si vtisnili v spomin. Bralne značke nam je delil pisatelj Anton Ingolič, ker se po njem imenujejo. Podeljene so bile: Cicibanove, bronaste, srebrne in zlate Ingoličeve bralne značke. Z značkami na prsih smo srečni in ponosni odšli domov.

Sedaj sem dobila še večje veselje do branja. Upam, da se bom drugo leto spet udeležila tekmovanja za bralno značko.

Zlatka! Verjemi, da me je tvoje pismo izredno razveselilo, ker je prvo iz tvojega kraja. Srečanje z našimi književniki ti je bilo posebno doživetje in tudi spodbuda k branju. Spoznala boš, da ti je prav knjiga tista dobra prijateljica, ki te zvesto spremlja ter poučuje in ti polni srce.

Lepo in zanimivo znaš pisati, Zlatka, in pričakujem, da se boš še oglasila.

ZA ROJSTNI DAN

Veste, te dni praznuje moja mamica rojstni dan. Spodobiti se, da ji napišem nekaj vrstic.

Moja mamica je zelo marljiva. Vsak dan gre v službo. Popoldan, ko se utrujena vrne domov, se je vedno oklenem in potem se pogovarjava. Ne znam napisati, kako srčno jo ljubim.

Ob njenem rojstnem dnevu obljubljam svoji mamici, da se bom pridno učila in jo zares vse ubogala.

Pa še tole pesmico sem napisala za mojo mamico:

Ko zjutraj sonček izza hriba pomežika
in vrh Ojstrovca v žarkih se svetlika,
tedaj že mamica ob delu se vrtili
pripravljati za šolo se hiti.
Danes moja mamica svoj rojstni dan praznuje,
vem, da od mene nič posebnega ne pričakuje.
Nekaj pa vseeno bi ji rada poklonila.
Mnogo sreče, šopek cvetja in poljubček,
to vsa moja so darila.
Lep pozdrav!

Alenka Simonič,
Vintarovci

Alenkica! Tvoje pisemce objavljam s prav posebnim veseljem, ker upam, da ga bo tudi tvoja mamica prebrala in bo — srečna.

Dobra deklica ostani, saj veš, da večjega darila za tvojo mamico sploh ni. Bodi ji zlati sonček in jo nenehno ogrevaj s tvojim vztrajnim delom in z uspehi, s tvojo mladostjo in s tvojim zdravjem.

Alenka! Najprej te lepo pozdravljam. To je moje prvo pismo, ki sem ga napisala.

Skoraj bo konec šole. Veselim se na počitnice. Vsi šolarji nismo veseli. Nekateri so žalostni, ker imajo slab uspeh. Zelim ti veselo počitnice.

Zdenka Kelenc,
Sodinci 46

Zdenka! Iz tvojega pisma vidim, da si dobra učenka, ker se lahko veseliš počitnic. Ti nisi med tistimi šolarji, ki ob koncu šolskega leta žalostno gledajo in se jezijo na ves svet. Tudi jaz ti želim lepe počitnice in srečen povratek v šolo.

Vse tri današnje sodelavke pri NASIH PISMIH iskreno pozdravljam,

ALENKA

600 MLADIH JE ZAPELO V SLOVENSKI BISTRICI

V nedeljo, 15. 6. 1969, se je v avli osnovne šole Pohorski odred v Slov. Bistrici zbralo nad 600 pionirjev in mladincev. V organizaciji temeljne izobraževalne skupnosti je bila to edinstvena pevška prireditev pred sicer maloštevilnimi gledalci. Namen srečanja mladih pevskih zborov je bil v popolnosti dosežen, saj so vsi pokazali solidno kvaliteto. Izobraževalna skupnost v Slov. Bistrici pripravlja novo srečanje, v katerem bi naj sodelovali tudi mladinski pevski zbori iz delovnih organizacij in aktivov ZM.

Viktor Horvat

KAJ JE POKAZALA NEURADNA ANKETA V SLOVENSkih GORICAH?

(Nadaljevanje in konec)

7. Anketirana naselja so tudi do 9 kilometrov oddaljena od šol, krajevnih uradov, zdravstvene postaje, prosvetnih dvoran, pošt, od javnega kopališča v Juršincih ter od drugih objektov, ki so pomembni za življenje v teh krajih. Nekoč je bila v teh krajih močno razvita domača obrt, do današnjih dni je skoraj 80 odst. izumrla.

8. Navedena hribovska naselja so nekatera tudi do 4 kilometre oddaljena od makadamskih cest, na katere jih vežejo blatni klanci in kolovozi, ki so v deževnih dneh skoraj neprevojni tudi za konjske in volvske vprege, da motornih vozil sploh ne omenjamo.

9. Prebivalci iz tega območja Slovenskih goric si skupaj sosednjimi kraji že nekaj let, žal, brezuspešno prizadevajo, da bi asfaltirali cesto Ptuj—Gomila—Radgona. Več razgovorov, nekaj tudi na širšem nivoju, je rodilo le določene sklepe in obljube in nič drugega. Za ureditev makadamske ceste Cerknjenjak—Slavšina—Gomila so predvsem v zadnjem času že precej glasno zainteresirani občani iz Gibine, Kokolajščaka, Slavšine in Smolincev, seveda pa ima ta cesta tudi širši družbeni pomen.

10. Ena izmed ugotovitev ankete je tudi ta, da je pri anketiranih 500 kmetijah še vedno približno polovica stanovanjskih in gospodarskih poslopij kritih s slamo in primitivne izdelave (butane iz ilovice).

11. Neuradna vaška anketna komisija si je ob navedenih pokazateljih postavila vprašanje, kje so vzroki navedene zaostalosti in kakšni so izgledi za izboljšanje stanja. Od 2500 prebivalcev, ki so živeli v anketiranih naseljih leta 1946, jih je ostalo danes le še okrog 1500. Doraščajoča mladina se je zaposlila v industriji, v zadnjih nekaj letih pa je vse pogostejši odhod v tujino. Na kmečkih gospodarstvih ostajajo ostareli občani, ki so v največ primerih potrebni družbene pomoči. Postavlja se vprašanje, kaj bo s temi ljudmi, kdo bo skrbel zanje, kdo bo skrbel za obnovo izrojenih vinogradov in sadovnjakov, skratka, kdo se bo zavzel za življenje v teh krajih in če se ne bo nekaj spremenilo, komu bo mo očitali ne preveč razveseljivo usodo ljudi v teh krajih.

Redni gostje slovenjgoričkih kmetij so le inkasanti za elektriko, dimnikarske storitve, zastopniki zavarovalnic, davčni izterjevalci, potujoči goljufi, ki ilegalno prodajajo razno trgovsko blago, nekaj let nazaj pa bi lahko na prste ene roke našli obiske poslancev in drugih glasnikov ljudstva, ki bi morali imeti vsaj moralno odgovornost, da bi vsaj z besedo potolažili strpne in nestrpne občane. Včasih so se našli posamezniki, ki so prišli oblihljat in tolažiti, danes tudi teh ni več.

Navedene anketne podatke so zbrali in sestavili: Alojz SALAMUN iz Smolince, Franc PINTARIČ iz Senčaka, Janko MATIJAŠIČ iz Zagorč, Janez VRBNJAK iz Trnovca, Franček

HOLC iz Zagorč in Jože ZMAUC iz Sakušaka. Imenovani so zasebni kmetovalci, družbenopolitični delavci in aktivni sodelavci pri TD Gomila.

Frančku HOLCU se zahvaljujemo za njegov prispevek z željo, da bi se pokazatelj te ankete v najkrajšem času začeli spreminjati na bolje in da bi o zadevnem stanju pričel razmišljati tudi nekdo drug in ne samo prizadeti, ki nosijo težko breme življenja med goricami in blatnimi kolovozi.

J. S.

SVETILKE V PTUJSKEM PARKU JE RAZBIJAL ANDRIJA MEŽNARIČ

Pred nedavnim smo v našem listu poročali o razbitih svetilkah ob nabrežju Drave v ptujškem parku. S postaje milice v Ptujju so nas obvestili, da je storilec tega dejanja Andrija MEŽNARIČ iz Zg. Višnjice pri Lepoglavu.

30. maja nekaj minut pred polnočjo ga je zalotil na mestu dejanja Ivan VODA iz komunalnega podjetja v Ptujju. Na pomoč sta mu priskočila še An-

ton in Štefan LEVANIČ. Eden izmed njiju je priteknel na prizorišče celo v spalni obleki. Takoj zatem so obvestili postajo milice, ki je spravila vročekrvnega razbijača za nekaj časa na »hladno«.

V razgovoru s komandirjem postaje milice v Ptujju tov. Karlom LONČARJEM in s tov. HORVATOM iz podjetja Elektro Maribor, enota Ptuj, smo izvedeli, da bo to podjetje nagradilo Ivana VODO z 10.000 S dinarji. Prav tako bodo nagradili tudi vse druge občane, ki bodo prijavili postaji milice in podjetju storilce takih ali podobnih prekrškov, ki jih bomo tudi v bodoče javno obsodili.

J. S.

Kredit za ureditev stanovanjskega problema borcev

Zadnja seja odbora ZZB NOV Slov. Bistrica je bila v glavnem posvečena kriterijem za odobritev kreditov za gradnjo stanovanj bivših borcev.

Po republiškem zakonu bo priteklo za dokončno rešitev stanovanjskega problema borcev okoli 950.000 dinarjev v letošnjem ali prihodnjem letu. Ze sedaj pa je čez sto prošenj z dvakrat večjim skupnim zneskom, kot bo na razpolago. Zato je bila debata o kriterijih izredno ostra.

Nekateri člani upravnega odbora so zahtevali, da bi takoj pregledali prispele prošnje. Po njegovem mnenju bi lahko takoj čenoaiart bi lahko takoj črtali nad odstotkov potreb. Za kredit namreč ponovno prosijo tisti, ki so ga enkrat ali dvakrat že dobili ali pa že imajo urejene stanovanjske razmere. Na drugi strani pa je po njihovem mnenju še precej perečih neurejenih primerov, ki prošnje niso še niti vložili.

Razprava o dodeljevanju kreditov je odprla tudi drug problem. Posamezniki izjavljajo, da je mnogim neupravičeno priznana dvojna posebna doba. Miljutin Arko je dejal, da ve celo za primer, ko je nekdo dobil priznano dvojno dobo zato, ker je v letu 1943 pošiljal hrano in obleko za bolnišnico na Dravskem polju. Zgodovinsko pa je dokazano, da v letu 1943 ni bilo na Dravskem polju nobene bolnišnice, ampak da so se pojavile šele v letu 1944. Takih primerov je precej, so se strinjali vsi,

zato bi bilo prav, če bi osnovne organizacije še enkrat pregledale tozadevne dokumente svojih članov.

Gede dodeljevanja kreditov pa so se dogovorili, da bodo prošnje najprej preučile osnovne krajevne organizacije, nato pa še občinska komisija, ki bo dokončno odločila. -b

KEGLJANJE

POLJČANE. — V prijateljskem srečanju je pred kratkim ekipa kegljačev iz Poljčan premagala oslabljeno ekipo STEKLARJA iz Slov. Bistrice z rezultatom 364:301.

Viktor Horvat

Šolski center za kovinsko stroko v Ptujju

bo odprl v šolskem letu 1969/70 delovodsko šolo za odrasle, ki traja 2 leti.

POGOJ:

1. da je prosilec kvalificiran delavec kovinarske stroke s triletno delovno dobo,
 2. da je v delovnem razmerju.
- H kolkovani prošnji (1 din) priložiti:
1. spričevalo o kvalifikaciji,
 2. potrdilo o delovni dobi, kolkovano 0,50 din.

Rok za oddajo prošnje s prilogami je 28. junij 1969.

Ravnateljstvo

Največji uspeh Drave

Preteklo nedeljo je igrala Drava zadnjo tekmo v vzhodni conski nogometni ligi s Šmartnim na domačem stadionu. Nasprotnika so premagali s 7:2. Po tekmi so igralci z vodstvom in največjimi navijači, stari igralci Drave, proslavili vstop v slovensko ligo. Ob tej priliki sem nekatero izmed njih prosil za razgovor za naše bralce.

J. Fras, predsednik NK Drave: »Ta generacija je najuspešnejša. Disciplina, požrtvovalnost in dobra vzgoja botrujejo uspehu. Želim, da ostane ekipa v tem sestavu. Izrekam pohvalo vsem igralcem. Najbolj mi je ostala v spominu borbena tekma s Fužinarjem.«

S. Musič, trener: »Uspeh je posledica dobrih priprav, odi-

da pridemo v slovensko ligo. Z uspehom smo se oddolžili »stari jalcem«, ki so nas bodrili, in od boru, ki je delal v redu.«

A. Vuletič, desni branilec: »Veselim se uspeha. Tekme niso bile enako težke. Najbolj mi je ostala v spominu tekma proti Šmartnemu. Kljub temu, da je nasprotnik vodil z 2:0, smo zmagali s 3:2. V tej tekmi sem videl borbenost, pravo tovarniško in željo po zmagi.«

J. Kolarič, rezervni vratar: »V tej generaciji je kolegalcev največja. V desetih letih smo dosegli največji uspeh. Če bo ostala ekipa v istem sestavu in isto moralo ter elanom, upam na uspehe tudi v prihodnje.«

I. Krnič, najboljši strelca: »Golov v jesenskem in spomladanskem delu prvenstva: »Prisenetilo me je veliko prijatel-

Igralci Drave so dosegli največji uspeh, vstop v slovensko ligo

grali smo več prijateljskih tekm z močnejšim nasprotnikom, igralci so kvalitetni. Ze prvo tekmo smo resno vzeli. Dobra šola nam je bil že prvi poraz. Disciplina na treningih je bila dobra. Požrtvovalnost je bilo opaziti na vsaki tekmi. Uspeha sem izredno vesel in pohvaliti moram vse igralce, tehničnega vodjo C. Kovača in ožji upravni odbor na čelu z J. Frasom, ki je pomagal odpraviti vse težave.«

I. Klarič, vratar: »Zahvaljujem se obrambi, ki je v težkih srečanjih največ pripomogla k uspehu.«

F. Krajnc, kapetan: »Ze prvo tekmo smo odigrali z željo,

stvo in razumevanje v klubu. Več resnosti v igri lahko računamo na eno od prvih mest tudi v prihodnje.«

C. Teodorovič, zveza: »Želim da se v slovenski ligi borimo za prvo mesto in da ostanemo v istem sestavu.«

P. Perger, srednji napadalec: »Najbolj se veselim, da smo jubilejnim letu dosegli uspeh, katerega se je borila Drava 15 let. K uspehu so pripomogli vsi igralci in odbor. Upam, da se bomo uvrstili med prve v stvici slovenske lige in da domače publike ne bomo razočarali.«

A. Lubeč, levi branilec: »Presrečen sem ob zmagi. V bodoče se bomo borili z vsem močmi. Želim si vsaj sredino stvici, če bo sreča, pa vrh.«

L. Gajski, gospodar: »Uspeh Drave so mi bili vedno pri srcu. Vsako športno udejstvovanje je vezano s stroški. Tudi naša ni bilo lahko. Sredstva so minimalna. Upam, da naše prošnje za pomoč ne bodo odbili.«

I. Kostanjevec, srednji krilni igralec: »Srečen sem ob uspehu. Najbolj se veselim zmage nad Branikom. Tekma je bila odločilna za našo zvezo. V sedanjem sestavu bomo dosegli še več uspehe.«

Moštvo so čestitali in želijo še veliko uspehov nekdanji igralci Drave: Pepi Širec, Janez V. Grinčič, Rajko Andrič, Jaka Antonja in drugi. K uspehu čestita tudi uredništvo Tednika.

KARTING KLUB

AVTO-KARTING DIRKE TUDI V PTUJU

Tudi pri nas imamo že najrazličnejša tekmovanja na motornimi vozili. Z motornih dirkajo samo po cestah, tekmovalci se preizkušajo z vožnjo tudi čez drn in strn, videli smo že spidvej, dirke na avtomobilih različnih oblik in moči, relije, vedno bolj pa se uveljavlja tudi karting vožnja. Tekmovalci drviijo na pritlikavih avtomobilčkih, saj sedijo komaj 4 cm nad cestiščem. Majhna kolesa premera 30 cm, na katerih je montiran motorček do 100 ccm in sedež predstavlja komaj kak meter dolgo vožnjo, ki doseže hitrost do 130 km na uro. Ima samo pedal za plin in zavoro. Vozilo je zelo hitro, ima velike pospeške in se hitro ustavi. Ni velike nevarnosti, da bi se prevrnilo. Voznik sedi skoraj pri tleh. Vozilo so začeli prvi uporabljati ameriški letalci, da jim ni bilo treba pešati od hangarja do letala. V Ameriki je ta šport najbolj razvit, mnoge države pa ne zaostajajo. V Sloveniji so pričeli s tem športom pred tremi leti. 45 Slovencev že tekmuje.

V Ptujju je prvi začel s tem športom Franc Krajnc. Običajno sem ga v njegovi pralnici za avtomobile na Ormožki cesti. Med drugim mi je povedal, da je začel tekmovati pred tremi leti. Prvič je nastopil na republiškem prvenstvu v Celju. Imel je precej slabo vozilo, da bi lahko konkuriral najboljšim. Semnil se je s tekmovanjem,

treh dirkah. Ima veliko voljo do tega športa, le finančnih sredstev mu primanjkuje.

Ko smo se pogovarjali o tem športu, se je pripeljal še E. Glavnik, šofer pri Pleškarju. Tudi on je navdušen nad tem športom. Povedali so, da je med Ptujčani veliko zanimanje za ta šport. Pred kratkim se jih je sestalo 15 in ustanovili so karting klub. 23. maja so imeli ustanovni občni zbor. Ustanovili so ga s pomočjo Ljudske tehnike. To me je začudilo, saj imamo vendar AMD. Povedali so, da ptujsko AMD ni nikoli kazalo prevelikega zanimanja za katero koli tekmovanje. Medtem, ko AMD organizirajo različna tekmovanja, v Ptujju ni bilo mogoče nič organizirati. Slovenska AMD so si že nekako prilastila pravico organizirati različna tekmovanja, nekatera organizirajo v svojem kraju spidvej, druga motokros, tretja motoskiing in podobno. Že pred leti je bilo govora, da bo v Ptujju tekmovanje v karting vožnji, a ni bilo nič. Ptujsko AMD se izgovarja, da ni finančnih sredstev. Kako jih dobijo druga? Morda se bolje lotijo priprave prireditve.

Ker bo po asfaltiranju cest in trgov v Ptujju od živilskega trga, mimo poslopja občinske skupščine do mosta prek Grajene, tod ena najboljših steza za karting vožnjo, namerava klub organizirati že letos karting dirke,

ki svojih strojev in novinci, ki bodo vadili na dveh starejših avtomobilčkih, ki so jih namenili za trening. Uspeh kluba je že v tem, da bodo lahko nastopali na tekmovanjih že trije tekmovalci: F. Krajnc, S. Pislak in E. Glavnik. Klub bo pomagal v svojih močeh, pri nakupu tekmovalnih avtomobilčkov tudi drugim članom kluba.

ZR

Še neprebavljeni ocvirki pri urejanju mesta

V pretekli številki je tudi Tednik začel sodelovati pri akciji za ureditev mesta, in sicer s fotografijami, ki prikazujejo neurejene stvari v mestu, ki naj-

**Asfalt na rogozniško cesto
Čakajo na »žegen« republiškega cestnega sklada**

Ptujsko krajevna skupnost se je s sodelovanjem občanov odločila asfaltirati tudi del Rogozniške ceste. Cesta je tretjega reda in v oskrbi republiškega cestnega sklada. Kljub velikim potrebam

omenjeni sklad še ni našel sredstev, da bi jo moderniziral. Ker vemo za mačehovski odnos sklada do cest v ptujski občini, so se prebivalci odločili, da bodo poleg samoprispevka, vseh dajatev in taks še primaknili prispevek za ureditev te ceste. Neurejena makadamska cesta je polna prahu. Ker ni misliti na to, da bi sklad ceste uredil, so odločila tudi podjetja, ki jo največkrat uporabljajo, da bodo prispevala večji delež.

drugače. Večini nam ni vseeno, kakšno je naše mesto, posebno v jubilejnim letu. Zavedati se moramo, da bo mesto urejeno, če bomo zanj skrbeli prav vsi. Ne-

S samoprispevkom, kreditom in udeležbo občanov in delovnih organizacij so zagotovili sredstva za asfaltiranje. Ker ne morejo pričeti z delom brez odobrenja republiškega sklada, čakajo na njegov »žegen«, kot pravijo tamkajšnji prebivalci. Obsojajo dejstvo, da sklad samo »drži roko« nad omenjeno cesto, modernizira pa je ne, niti nič ne prispeva. Prebivalci upajo, da republiški organi ne bodo stvari predolgo zadrževali in da bodo odobrili modernizacijo (asfaltiranje) na običajni način. Če bodo zahtevali močnejšo in seveda dražjo varianto, ne bo dovolj sredstev. Če republiški organ smatra, da je cesta takega pomena, da je treba močna gradnja, je prav žalostno, da sam ne poskrbi za njeno modernizacijo. Občestni prebivalci bi se radi vsaj rešili prahu, drugi pa nestetih jam na makadamu. Pristojni so že sklenili, da bodo kljub »boljši« zahtevi asfaltirali na običajni način, katerega bodo zmogli z zbranimi sredstvi. Menijo, da se samo na »žegen« ne bodo ozirali. Prav radi pa bodo pomagali, če bi pri večji in močnejši modernizaciji omenjene ceste sodeloval tudi republiški cestni sklad. ZR

Kako prenašajo stanovalci tako neurejeno dvorišče?

bolj bodejo v oči in za katere se že dalj časa nihče ne zmena, se že dalj časa nihče ne zmeni, da bi jih uredil. Videz je, da so se nanje, oziroma na tak izgled navadili in mislijo, da so pač sestavni del našega mesta. Pri tem se ne zavedajo, da tujci in tudi večina domačinov gleda na neurejene stvari povsem

katere stanovalce bo treba k redu navaditi in jih prepričati, da živimo v 20. stoletju, da se morajo ljudje, ki živijo v družbi, podrediti nekaterim pravilom in redu, ki je v skupno korist... Z nekoliko dobre volje bomo tudi naše mesto uredili.

Prve fotografije v Tedniku so imele velik uspeh. Ne mislim hvaliti zaslug Tednika pri tej akciji, želim pohvaliti dotične, ki so dobronamerno kritiko upoštevali in storili potrebno za ureditev mesta. Pohvaliti je treba TP Panonija, ki je za lepši izgled križišča pred vhomom v Lackovo ulico in svojega trgovskega poslopja že popravilo vhodna vrata na dvorišče. Če jih bodo še lepo prepleskali, bo videz tod povsem drugačen.

Prav tako se je predramil oddelek za inšpekcijske službe OS in poslal odločbo zasebnim obrtnikom in stanovalcem iz stanovanjske hiše v Lackovi 12, kjer na dvorišču leži že dalj časa velik kup smeti in odpadkov, po kateri ga morajo odstraniti. Tokrat ne bomo poimensko navajali, kdo in zakaj je kriv, a v bodoče, če bo treba, se bomo tudi tega načina posluževali. Vsaj tako je sklenila komisija, ki je zadolžena, da spravi mesto v red. Prav je tudi, da vemo, kdo so krivci nereda in nečistoče v mestu.

Tokrat objavljamo sliko iz dvorišča Lackove 12. Kaj vse je mogoče najti na dvoriščih? Dobro, da so vhodna ali dvoriščna vrata na večini stavb zaprta, da mimoidoči ne vidijo nepotrebne navlake. Vprašanje je le, kako jo prenašajo tamkajšnji stanovalci, uslužbenci...

Na morje bo šla Vesna Prelog

Učenci osnovne šole Ormož so že precej nestrpno pričakovali, kateri izmed reševalcev nagradne križanke, ki je bila objavljena v njihovem šolskem glasilu Vitica, bo med srečnimi izžrebanci in bo lahko potoval na 10-dnevno brezplačno letovanje na morje.

Zreb je določil naslednje učence, ki so križanko povsem pravilno rešili: 1. nagrada, 10-dnevno letovanje na morju, Vesna PRELOG; 2. nagrada, 10.000 S din, Nada VOGRINEC, učenka osmega razreda; 3. nagrada, 5000 S din, Helena SLAVINEC, učenka 6. razreda; 4. nagrada, 3000 S din, Dušan FAJFAR; 5. nagrada, 2000 S din, Tonček ŠALAMUN. Nadaljnjih pet izžrebancev je bilo nagrajenih z lepimi knjigami.

Kot so nam povedali, je bilo za rešitev križanke med učenci veliko zanimanje in kako ne bi bilo, saj je 10-dnevno brezplačno letovanje na morju zares lepa nagrada, ki so jo s svojimi prispevki omogočile ormoške delovne organizacije. J. S.

F. Krajnc in S. Pislak na avtomobilčkih za karting vožnjo.

treningom in kratko malo preživel »ognjeni krst«. Kupil je boljše vozilo in dosegel je prve uspehe. Uspešno je tekmoval v Celju, Ljubljani, Zagrebu, Koprivnici, Koprju, Vrhniki, Domžalah... Z najnovejšim strojem, ki ga ima še sedaj, je dosegel 1967. leta tretje mesto na državnem prvenstvu. Trenutno kupuje nov stroj iz Zahodne Nemčije, s katerim bo imel še več uspehov.

V pralnici dela tudi Slavko Pislak, ki je bil Krajnčev mehanik, zadnje čase pa že sam tekmuje. Bil je že na

ki se jih bodo udeležili tudi najboljše dirkači. Karting tekmovanje bp postalo v Ptujju tradicionalno. Dirka bo največja naloga navoustanovljenega kluba. Priedrili jo bodo v skladu s prireditvami v jubilejnim letu Ptujja. Predsednik kluba, Franc Krajnc je dejal, da bo dirka zahtevala denarnih sredstev. Prispevali bodo člani kluba, računajo pa tudi na pomoč delovnih organizacij in drugih.

Zal klub nima finančnih sredstev, da bi lahko kupil stroje. V klubu bodo lastni-

NOVOSTI IZ BEOGRADA

Danes nekaj o opelih iz Rüsselsheima. Ta znana tovarna je podružnica velikega koncerna General Motors. Le nekaj dni pred otvoritvijo avto salona v Ženevi je Opel predstavil nove šestvaljnike v novi obleki in z na novo zasnovanim podvozjem. V Beogradu smo lahko videli enega od trojčkov in sicer kapitena. Druga dva pa sta admiral in diplomat. Opisal bom najstarejšega, najcenejšega in, seveda, najbolj revnega.

Na karoseriji je že od daleč vidno, da ima botra

na karoserijo in z krogelnim zgibom zvezano z DeDionovo cevjo. Kot je razvidno, novi opeli odlično sedijo na cesti. Zavore so okrepljene z ojačevalcem zavorne moči in so spredaj kolutne, zadaj bobnaste. Velikost gum je 7,00 S x 14. Rezervoar za gorivo drži 70 litrov.

Motor je šestvaljni, vodno 2784 kubičnih cm in komhlajen, vrstni, s prostornino presijskim razmerjem 9,5:1. Premer batov je 92 mm, dvig pa 69,8 mm. Največjo moč 125 KM doseže pri 4800 obratih v minuti, največji navor

Skoraj vsakdo je gotovo opazil, da dobi poleti »spet linijo«, če se veliko koplje in veliko plava. Ze voda sama suši, pravi naše ljudstvo. Res shujšamo, če se veliko kopljemo, bodisi v topli, bodisi v mrzli vodi. V vodi se okrepri in pospeši notranja presnova, hrana v telesu hitreje izgoreva in hitreje jo porabimo, prav tako izrabimo rezerve, nakopičene v telesu, ki jih hrani telesna tolišča. Ta rezerva se še posebno hitro izrablja, če nas v hladni vodi prične zebsti. Izgorevanje hranljivih snovi v telesu pa tudi pospešimo, če v vodi ne mirujemo. Pri vsakem delu in naprežanju mišic porabi telo energijo, ki jo dobi z izgorevanjem užitne hrane ali z izgorevanjem nabrane tolišče.

Če se v vodi gibljemo, še torej plavamo, hujšamo, če hitreje. Pri plavanju dela namreč mnogo mišic. Če pri navadnem prsnem plavanju naprežamo mišice zgornjih in spodnjih udov, mišice, ki ude krčijo, tiste ki jih iztezajo in nekatere, ki jih obračajo in sučejo. Mimo vseh teh mišic v udih delajo še nekatere prsne, medenične in nekaj hrbtnih mišic. Prsno plavanje priporočamo posebno tistim, ki so preveč zamaščeni v ramenih in bokih, pa tudi vsem tistim, ki imajo debele nadržane in močna stegna. Če hočemo izgubiti toliščo v bokih in na stegnih, moramo vodo krepko odrivati z nogami, z rokami pa delamo le toliko, da obdržimo nos nad vodo. »Stojimo« torej v vodi, drža telesa je v vodi pokončna. Če hočemo izgubiti preobla ramena in prsi, telovadimo v vodi obratno. Delamo samo z rokami, spodnji del telesa pa nam navpično visi v globini. Seveda moramo telovaditi v dovolj globoki vodi, da nas ne prime skušnjava in

bi si pomagali s stoji na prstih. Le v globoki vodi bodo gibi naših rok dovolj krepki, v taki vodi se moramo namreč res podvzati, da nam dobesedno ne bo tekla voda v grlo.

Še več telesnih mišic dela pri plavanju, ki ga označujemo s športnim izrazom kravl. Pri kravlu so vprežene v delo tudi mnoge trebušne in hrbtne mišice. Ta način plavanja najbolj priporočamo, ker so v splošnem precej enakomerno obremenjene vse mišice. S kravlom shujšamo enakomerno. Stanjšajo se tudi noge v gležnjih.

Pri hrbtnem plavanju precej obremenjene hrbtne ramenske in trebušne mišice; pri tem mislimo na hrbtne plavanje, kjer delamo približno enake gibe kakor pri prsnem plavanju. Hrbtne plavanje priporočamo vsem tistim, ki hočejo izgubiti preobilni hrbtne kolte in trebuh.

S hrbtnim kravlom delamo približno isto, kot navadnim hrbtnim plavanjem, vendar ne smemo spiliti, da bomo shujšali, če nekajkrat pobrcamo v vodo. Plavati moramo vsak dan vsaj po četrt ure. Če zmoremo daljše plavanje, pa shujševalna kura v vodi uspešnejša.

Amerikanca. Dolžina je 490 centimetrov, širina 190 cm in višina 144 cm. Oblika ni dosti spremenjena notranjost je prostorna, udobna, pet bogato oblaženih sedežev, na katere je skozi štiri vrata lahko priti. Na voljo je z avtomatskim menjalnikom ali pa z navadnim, mehanskim. Največja prednost pri novih modelih pa je DeDionova prema. Spredaj so pustili trikotno obesje z vijaknimi vzmetmi in prečni stabilizator. Zadaj so morali predhodno togo premo prilagoditi željam kupcev, predvsem pa ostrim konkurenci v tem razredu, saj Mercedes, BMW in drugi te adute že dolgo uporabljajo. DeDionova prema je gibljiva pogonska prema z vijaknimi vzmetmi in teleskopskimi blažinci. To je najbolj izpopolnjena prema in seveda tudi najdražja. Vodilo koles in pogon sta namreč čisto ločena. Zato ji tudi pravijo zveza posameznih obes. Ležaja zadnjih koles sta zvezana z DeDionovo cevjo, ne vzmetne mase pa so majhne, saj je diferencial z dvema pečnima nosilcema pritrjen na karoserijo. Moč prenašata polosi z dvema zgiboma, ki sta homokinetična. Pri vsakem kolesu je vzdolžna nihalka, ki se upira silam pri zaviranju in pospeševanju. Na en konec na vzdolžni nihalki je pritrjena DeDionova cev, na drugi pa karoserija. Prečnimi silam se upira trikotno vodilo, ki je z diferencialom in je pritrjeno

21 mkg pa pri 2800 obratih v minuti.

Kapiten se razlikuje od admiralja le po opremljenosti, dočim ima diplomat drugačne žaromete, notranjost pa je prav razkošna. Ima po želji tudi elektronsko vbrizgavanje. Motor je tudi močnejši, saj je osemvaljnik, z močjo 190 KM. Kapiten porabi po tovarniških podatkih 14 litrov goriva, doseže pa največjo hitrost okrog 170 km na uro.

Tekst in foto: Jože Galun

Osankarica ostala v ligi

V jesenskem delu tekmovalni sezoni tekmovali kar na treh ligaških tekmovalnih: v prvi in drugi slovenski ligi ter v inter-ligi. Najboljše rezultate so dosegli v inter-ligi, v kateri tekmujejo judoisti iz sosednje Avstrije, Maribora in Ljubljane ter Slov. Bistrice.

V tem tekmovalju so Impolčani skoraj vedno tekmovali v popolni sestavi, kar jim je prineslo tudi prvo mesto. Tako se v tem tekmovalju ni dogodil »kiks« iz tekmovalja v prvi ligi, ko Topolčnik večkrat zaradi višjih obveznosti v državni reprezentanci ni mogel braniti barv domačega kluba.

IMPOL prvi v inter-ligi

Judoisti Impola so v letošnji tekmovalni sezoni tekmovali kar na treh ligaških tekmovalnih: v prvi in drugi slovenski ligi ter v inter-ligi. Najboljše rezultate so dosegli v inter-ligi, v kateri tekmujejo judoisti iz sosednje Avstrije, Maribora in Ljubljane ter Slov. Bistrice.

V tem tekmovalju so Impolčani skoraj vedno tekmovali v popolni sestavi, kar jim je prineslo tudi prvo mesto. Tako se v tem tekmovalju ni dogodil »kiks« iz tekmovalja v prvi ligi, ko Topolčnik večkrat zaradi višjih obveznosti v državni reprezentanci ni mogel braniti barv domačega kluba.

ČEBELARSTVO V BISTRISKI OBČINI

Čebelarstvo ima v bistriski občini bogato tradicijo. Člani si neprestano prizadevajo izpopolniti si znanje s področja čebelarstva.

Pred nekaj dnevi so organizirali zanimivo predavanje znanega mariborskega čebelarja Franca Lobnika. Namen je bil, dobiti nove članke ter jih seznaniti z osnovnimi pravili pravičnega čebelarjenja. Stari čebelarji pa so se seznanili s problemi, ki se najpogosteje pojavljajo v čebelarstvu. Ohranitev in razširitev domače čebele — sivke —, ki uživa doma in v tujini velik sloves, bi morala biti temeljna skrb vseh čebelarjev.

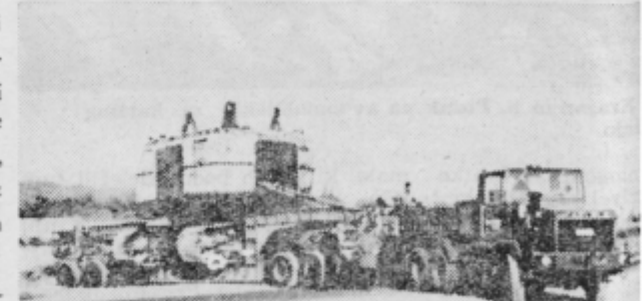
Letos je na bistriskem območju manj čebel, kot jih je bilo v prejšnjih letih. To narekuje novo skrb za vzgo-

jo čebelarjev ter za zdravje čebel. V ta namen bodo predali nova predavanja o čebelarstvu v vseh krajih občine. Viktor Horvat

2000 LONČNIC PO ZNIŽANI CENI

V akciji krajevne skupnosti za ureditev in čiščenje mesta Ptuja so prodali po znižani ceni tudi 2000 lončnic. Če bi imeli več cvetic, bi jih prodali še več. Brez popusta stanejo 700 do 800 starih dinarjev. Razliko je prispevala občina. Krasile bodo okna in balkone. Na krajevni skupnosti so sklenili, da bodo priskrbeli še več lončnic, po možnosti z večjim pustom. Za lažji in bolj nadzor v akciji in tekmovalju za čiščenje in ureditev mesta ter okolice so določili tudi podkomisije.

Hydrocentrala Srednja Drava I, prva tovrstna hidrocentrala kanalskega tipa pri nas, že obratuje. Izvajajo zadnje faze del, urejevanje okolice. Težko mehanizacijo v glavnem že odpeljali izvajalci na druga gradbišča. S maja popoldne sem slučajno bil prisoten, ko so selili tonski bager na stotonski prikolici. Bralci se gotovo spominjajo teh velikanov ki so vzdolž nasipa izkopavali kanal. Ti bagerji so naenkrat dvigali po ca. 2 m³ gramoza kanala.

Na posnetku je vlačilec s prikolico v trenutku, ko je sedel na cestišče in ni mogel ne naprej ne nazaj. Z manevriranjem in večkratnim poskušanjem so po enournem času uspeli priti na parkirni prostor.

Vlačilec kakor tudi prikolica je last Hidromontaže Maribora. Jože Galun

retji dan

večer tretjega dne nje- tega bega so ga odkrili. Ni prihajati čolna. Ležal v krilu velikega, naplav- nega debela sredi trstike, se je zdrznil in ugotovil, da je ušla mrena, ulov- na tega dne zjutraj iz pro- gničnega bazenčka, kamor je bil spravil.

Tudi lakota ga je zbudila. bo si je hotel pripraviti za berjo, ker si ni smel dovo- najmanjšega dima pred kerom. Sedaj bo moral še kratkrat tvegati in poizkusiti viti še drugo ribo. Ni imel nogo stvari pri sebi: žepni k, vžigalnik, pipo in pest koka. Vstal je, da bi slekel aje in srajco in se potopil vodo, pa je prepozno zagle- kljun čolna. Tiho je čoln vili okoli visokega trstičja, ga udarca vesel, nosil ga samo šibak tok tega reč- tega rokava. Sonce je stalo zahodu. Čoln je vozil pro- goncu in tako ni opazil nje- sne sence.

Sklonil se je, toda že ga je čela in z veslom ustavila n. Njene svetlosive oči pod mnikom so ga začudeno edale. Njene roke so se lenile okoli dvocevke, ki je ala prek njenih kolen. Nje kratke hlače so bile mečkane in zlezle so nav- er. Bila je mlada, velika, ke suha temnolasa ženska. »Halo«, je dejal tiho, »ali ajaja za vami še kak čoln?« Odkimala je s svojo tem- laso glavo. V žepih njene nje iz korda je opazil na- zavoj cigaret, sončna o- gla, glavnik in kemični svin- ek. V čolnu so ležale raz- sene revije in brosure. Opazil se je svoje pičle za- ge tobaka, ki se je sušil na vcu. V njenih očeh se je javila sled nasmeha, sicer zaničljivega, vendar kljub mu ne brez rahlega, ironič- tega zmagoslavja. Ponovno morala z veslom uravnati n, ki ga je rahel tok spet nel v svoj objem. Pokazal je dvocevko na njenih kole- n. »Kaj streljate z njo?« Se vedno ni slišal njenega asa. Ponovno je odkimala z avo.

»Oboroženi ste«, je dejal, ali se mi, da vam je o me- vse znano?« »Na vratih naše hiše« je ajala z globokim, temno o- rvanim glasom »sem zju- raj prebrala tiralico za va-«.

Njen glas je imel nanj ojni učinek. Razburjal ga in istočasno ga je hromil, nežni, zamolkli ton ga je revzel. Počutil je na pete. »Imel sem vas... torej mate hišna vrata?« »Kaj pa ste mislili?« »Revije in brosure v čolnu. čena mlada dama?« »Saj so poletne počitnice. e mar že kaj pojedli da- es?«

»Riba«, je dejal, »mi je u- la, medtem ko sem spal.« »Kaj je niste ubili?« »Ribo, a tako, moža... ne. hče ga sicer ne pozna. Tu-

jeec je bil ubit z mojim av- tomobilom, verjetno namerno. Zato so mi ukradli avto in potem... so ga pustili na ne- ki poljski poti.«

»Zakaj pa ste potem pobeg- nili?«

Porinila si je slamnik v zatilje. Občudoval je njene kostanjeve lase, ki so rahlo padali na njena senca.

»Ker nimam niti ene pri- če,« sem dejal »in ker nimam alibija za čas, v katerem je bil tujec povožen z mojim avtomobilom. Popolnoma sam sem sedel ob reki in slikal tako dolgo, dokler voda ni postala siva. Mnogo prene- sem, le tega ne, da bi me za- pri.«

»Tisk je o vas kar dobro pisal,« je dejala, »možnost, da dokazate nedolžnost...«

»Je bila petdeset proti pet- deset,« jo je prekinil, »jurist- ka?«

»Kje pa,« je smeje se od- govorila. Ni poslušal toliko njenih besed, kakor barve njenega glasu.

»Biologija,« je dejala. »Zdi se mi, da vam moram pri- skrbeti nekaj hrane.«

»To bi vas lahko pred so- diščem bremenilo. Pomoč zločincu. Spet si bom ujel ri- bo.«

»S čim pa?«

»Z rokami.«

»Kmalu bo tema« je dejala z nasmehom, in zdela se je, da ima stavek drugačen pomen, pomen svobode in brez- mejnosti.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Nedeljski zabavni popoldan v Majšperku in v Lovrencu

Clani pevskega zbora društva upokojencev v Ptujju smo pravzaprav veliki nav- neži. Naj mi tovariši opro- stijo ta izraz. Pevski zbor tega društva s predsednikom Tumpejem in tajnikom Vi- merjem ter pevovodjo Pet- kom v družbi s tamburaš- kim orkestrom DPD Svoboda s predsednikom Vrbnja- kom smo nastopili že več- krat ob raznih proslavah, pa tudi s samostojnim koncer- tom v novembru 1968 in bili zadovoljni, da nas je ptuj- sko občinstvo lepo in prisrč- no sprejelo; saj je bila ude- ležba na koncertih polnošte- vilna.

Pevski zbor, kakor tudi tamburaši, se trudijo, da bi se na vajah pripravili tako, da nam ne bi mogli očitati nesolidnosti. Večkrat na te- den se zbiramo in se pod vodstvom našega dirigenta trudimo, da bi pri nastopih zadovoljili tudi glasbeno bolj izobražene poslušalce. Pa smo sklenili, da bomo šli tudi »na deželo«, kakor se to reče. Napovedali smo dva koncerta: v Majšperku in v Lovrencu na Dravskem pol- ju. Obvestili smo ljudi s plakati, v časopisih in na radlu in se dogovorili tudi s predstavniki raznih organi- zacij v obeh krajih. Stari idealisti smo upali, da bomo s svojim glasbenim nasto- pom razveselili tudi naše podeželane. Toda razočara- nje ni bilo malo. Majšperk, pa tudi Lovrenc imata lepi dvorani, ki sta npr. v pust-

nem času in pri plesih nabi- to polni, sta bili pri naših nastopih, kakor pravimo, obupno prazni. V Majšper- ku, ki ima tovarni, in v Lovrencu, kjer so bili ne- kdaj in so še tudi danes prav premožni kmetovalci, smo se zanašali, da bomo doživeli prav prijeten nedeljski po- poldan. Socialistična zveza in Zveza komunistov, ki imata člane v obeh krajih, se nista pobrigali, da bi nas kdo ob prihodu sprejel in nam povabil v dvorano vsaj nekaj deset poslušalcev (dvo- rani imata prostora za okrog 250 sedežev). V Majšperku nas je poslušalo okoli 25 lju- di. Od teh jih je bilo 14 ali 15, ki so vstopnino plačali, drugi so plačali le stojšče, pa so tudi sedeli, otroci, ki so med koncertom prihajali v dvorano, pa so se zdaj za sedeži igrali. Res je prodal upokojeni učitelj Predan 32 vstopnic, toda, kakor rečeno, jih je prišlo na koncert le 14 ali 15. Predanu smo hva- ležni za priznanje in opravi- čilne besede ob koncu, ne moremo pa razumeti brez- brižnosti vodilnih ljudi, ki naj bi skrbeli tudi za do- stojno kulturno raven svoje- ga kraja. V Majšperku smo svoj spored v skoraj prazni dvorani odpelj in odigrali. Ko so igrali tamburaši, smo jim ploskali pevci, ko pa smo nastopili mi, so nam ploskali tamburaši. (Nekaj malega ploskanja se vendar spodo- bi.)

V Lovrenc smo se pipe-

ljali poldrugo uro pred na- povedanim nastopom. Neka- teri smo šli v gostilno in se malo pokrepčali. Jaz sem na- ročil brizganec in sendvič. Deklica pri šanku mi je re- la: sendvič 300, brizganec 100. Sendvič za 300 je ven- dar predrag, sem pripomnil; v Ptujju ga dobim za 150. Kakšnega ste naročili, na- vadnega ali boljšega? Jaz sem naročil samo sendvič, sem odvrnil. Šla je vprašat »šefinjo«. Ko se je vrnila, je povedala, da stane sendvič le 200. V Lovrencu sta dve gostilni; ne bom povedal v kateri sem bil. Ob osmih je bilo prodanih 6 vstopnic. V veliki dvorani so sedele štiri ženske in čakale, kdaj bomo začeli. Vstopnic je bilo prodanih šest. Vrnili smo vstopnino in se vrnili v Ptuj.

V klubu upokojencev smo se malo pokrepčali in se po- tem razšli.

To je moja šolska naloga z naslovom »Zabavni nedelj- ski popoldan« (tako piše na plakatih).

Če kdo želi še kaka pojas- nila, naj se obrne na naslov: Vlado Klemenčič, Ptuj, Ro- gozniška cesta 9.

V ptujski krajevni skupnosti 10 nad 90 let starih občanov

V ptujski krajevni skupnosti imajo posebno evidenco občanov, starejših od 90 let. Od časa do časa jih obisku- jejo. Enkrat ali celo večkrat jih obišče posebna delegacija predstavnikov družbenopolitičnih organizacij. Na zadnji seji sveta krajevne skupnosti so sklenili, da bodo tudi v bodoče deležni posebne po- zornosti. Tudi v bodoče jih bodo obiskovali. ZR

Načrti o letošnji rancariji so ostali na suhem

Pred nedavnim smo v našem listu poročali o pripravah na letošnje turistično prireditve in povedali, da bo le-ta letos v pre- cej manjšem, lahko rečemo v realnem, obsegu. Žal moramo danes naše takratno obvestilo popolnoma postaviti na glavo, saj nam je Zmagoslavje NARDIN, pred- sednik turističnega društva v Ormožu, pred nedavnim pove- dal, da je pripravljali odbor za rancarijo sklenil, da te priredit- ve letos ne bo.

Po sklepu TD Maribor — pripravljalnega odbora za rancarijo, bodo tovrstni dravski iz- leti, če jih smem tako imeno- vati, odslej vsako drugo leto.

Rancarija je ostala do prihod- njega leta torej na suhem. J. S.

TRCILA MOPEDISTA

V nedeljo, 15. junija 1969, je bila prometna nesreča na križi- šču pred zapornicami v Ptujju. Za- letela sta se mopedist Peter Br- mež iz Budine 62 in voznik »mi- nimopeda« Štefan Križanec iz Lepoglave. Slednji je izsiljeval prednost. Po trčenju sta padla. Š. Križanec si je poškodoval no- go. Materialne škode je za 120 dinarjev.

VLGATELJI VEZANIH VLOG
IN LASTNIKI VEZANIH DEVIZNIH ZIRO RAČUNOV —
NAGRADE VAS ČAKAJO!

SKODA 1000 MB

NSU 1000 C

V začetku julija bo izžrebanih med vlagatelje

KREDITNE BANKE PTUJ in KREDITNE BANKE MARIBOR

110 NAGRAD

(dva osebna avtomobila, 2 mopeda, 2 pralna stroja, 2 hladilnika, 20 koles »Pony« in še 82 praktičnih nagrad)

V žrebanje bodo vključeni tisti vlagatelji in lastniki deviznih računov, ki bodo do 30. JUNIJA 1969 imeli vezanih najmanj 1000 din za dobo prek enega leta.

ZA VSAKIH 1000 din VEZANE VLOGE — POSEBEN ŽREBNI LISTIČ.

Za vezana sredstva — UGODNE OBRESTI, NAGRADE, ZAVAROVANJE.

Hranilne vloge sprejemajo vse poslovne enote bank in vse pošte.

KREDITNA BANKA PTUJ

KREDITNA BANKA MARIBOR

JON KREIGH

Maščevanje nad novinarjem

Splazil sem se v manjšo vežo in ga pazljivo opazoval, kako se je spotikal in skakal. Z vso močjo volje sem se zadrževal, da nisem šel ven in nadrl skupine mladeničev, ki je hodila za njim in ga oponašala.

Nihče ni smel vedeti, da sem se vrnil. Najprej sem moral izpolniti obljubo, ki je bila moj življenjski cilj.

Bil je deževen septembrski dan. Popoldnevni promet je bil na Osmi aveniji slab. Pozornost je vzbujala samo skupina, ki je sledila Beefa in se norčevala iz njegove hoje in kretenj. Ti dečki so bili karakteristični za ta predel mesta. Bili so sami faloti in še kaj hujšega, ki bi se morali smiliti samim sebi. Toda, da bi to pozabili, so se norčevali iz drugih.

Beefovo lice je bilo polno brazgotin, kakor njegovi njegovi možgani, ki pa se ne vidijo. Imel je triindvajset let, bil pa je videz, kakor da jih ima že štirideset. Bil je suh, tako da sem si kar predstavljal, kakšen je pod zamazano srjaco — same kosti. Nisem ga mogel gledati, kljub temu mi je ves čas visel pogled na njem. V meni je vrelo ob misli, kaj so iz njega naredili, pravzaprav, kaj je iz njega naredil Walt Maning.

Sedaj je bil Beef popolnoma propadel človek. Bil je samo cunjja tistega, kar je predstavljal še pred nekaj meseci.

Sel je počasi proti veži v kateri sem bil jaz. Hodil je težko, po pločniku je močno vlekel stopala, medtem ko so mu roke mrtvo visele ob telesu. Z glavo je v kratkih presledkih sunkovito metal naprej in nazaj, levo in desno. A obraz... bil je poln brazgotin, na njem si videl sledi skalpela in šivanja. Oči so bile brezizrazne, te njegove oči, ki so s svojim plavim leskom nekoč osvajale dekleta. Ustne so mu bile zvite v čudnem krču in so stalno izgovarjale iste besede:

— Reymond Beef Beilli. Star triindvajset let, bivši boksar, danes idiot. Moj brat. Med svojim guganjem po cesti je nekoga ustavil in stegnil svojo roko. Človek ga je pogledal posmehljivo izpod oči, se obrnil proti skupini, ki ga je sledila, se nasmehnil in nadaljeval v svoji smeri.

Skupina, ki je sledila Beefa, pa se mu je začela rogati in posmehovati še glasneje. Ustavil se je, se obrnil proti skupini ter zamahnil proti njim s svojo drhtečo roko. Potem je spotikajoč nadaljeval svojo pot. Pod cestno svetilko je zagledal moža. Približal se mu je in ponovno iztegnil roko. Neznanec ga je nekaj časa gledal, mu nekaj potisnil v roko in skočil v taksi.

Tedaj sem obrnil ulici hrbet in prisluškoval njegovim korakom, ki so se mi bližali. Trenutek kasneje sem na ramenu občutil njegovo roko. Počasi sem se obrnil in ga pogledal v oči.

— Dajte mi deset centov, gospod, je jecljal, dajte mi

jih, prosim, če jih imate.

Gledala sva se iz oči v oči. Kakor, da je gledal skozi moje oči nekam daleč v brezkončnost.

Bil je moj brat, ni me prepoznal!

(Prihodnjič dalje)

KAKO SE BOMO SONČILE?

Pred namj je čas počitnic, kopanja, ko si vsaka zaželi dobiti lepo in zdravo barvo. To pravzaprav ni težko doseči, če upoštevamo nasvete, ki jih dostikrat slišimo, vendar prevečkrat ne upoštevamo. Vsako leto smo zaradi prevelike vneme in želje po čim lepši in takojšnji zagorelosti znova zagorele kot kuhan rak in se potem gulimo kar v plašteh, čeprav bi lahko postopoma dobile lepo, zares zagorelo kožo.

Znano je, črnolasko zagorijo prej kot svetlolasko. Ni pa vseeno, če je črnolaska tip z mastno ali suho kožo. Suha koža se dvakrat hitreje opeče kot mastna in se tako lahko zgodi, da bo svetlolaska z mastno kožo postajala na soncu vse bolj zlatorumena, medtem ko se bo temlolaska s suho kožo že prav pošteno opekla.

Zagorelost je pravzaprav neke vrste opekline, v medicinskem smislu opekline prve stopnje. Opečena je prva plast kože in se razlikuje od navadnih opeklin po tem, da ta opečenost razdeljena na celo telo in je tako lažje vrste.

Danes lahko uporabljamo pri sončenju že dosti dobrih preparatov, ki ne zmanjšujejo učinkov sonca, ampak samo prepre-

čujejo neprijetno guljenje kože.

Nepravilno pa je misliti, da zadostuje, da se človek namaže samo enkrat na dan. Mazanje je treba obnavljati najmanj vsako uro do tri ure, ker toliko časa navadno delujejo zaščitna sredstva. Vse to velja za normalno kožo, medtem ko je treba ta čas pri suhi koži zmanjšati, prav tako tudi, če je ozračje vetrovno in če se prvič sončimo na pekočem soncu. Najbolje je mazanje obnoviti po 15 minutah in se v naprej ravnati po navodilih, ki so priložena preparatom.

Za mastno kožo z izpuščaji je sonce pravo zdravilo, ker izpuščaje suši. Kožo pa je tudi v tem primeru potrebno zaščititi s kakim nemastnim preparatom.

Za suho kožo in za one, ki hitro zagorijo, je priporočljivo olje ali krema za sončenje, prav tako razni spraji. Napačno je mišljenje, da je dobro vsako olje, samo da je mastno. Olje kože zaščiti samo toliko, da ima sonce malo daljšo pot do nje, ne preprečuje pa opeklin, nasprotno, na nežni koži jih navadno še pospešuje.

V nevarnosti pa ni samo proti soncu obrnjena stran telesa. Opekline povzročajo tudi

SE BODO URESNIČILE ŽELJE ORMOŠKIH VINOGRAJNIKOV?

Pred nedavnim smo poročali o sklepih, ki so bili sprejeti na prvem zasedanju vinogradnikov iz ormoškega območja. Takrat smo zapisali, da bo v prihodnjih letih obnovljen okrog 300 ha zasebnih vinogradov.

Kot smo zvedeli iz krajšega razgovora z direktorjem območja »Jeruzalem« v Ormožu Matijem RATEKOM, je obnovitev v teku in da imajo za obnovo dovolj interesentov — lastnikov. Več o tej akciji bomo poročali prihodnjič.

Dr. Jože Colnarič govori na zboru vinogradnikov ki je pred nedavnim v vinski kleti v Ormožu. Na posnetku vidimo tudi Vinka Štefančiča, inž. agr., ki je bil predsednik zбора.

odbiti sončni žarki od skal, betona, vode, stekla, zidu itd. Majhen odstotek žena, v glavnem pravih rdečelask, pa stori boljše, če se drži sence. Nekateri prav nikoli ne zagorijo in zato je ves njihov trud bolj v škodo kot korist.

Osem pravil sončenja:

- ne sonči se prvi dan več kot 20 minut;
- podvoji ta čas vsak naslednji dan...
- preden greš na sonce, se dobro namaži, po 20 minutah se zopet namaži, četudi ležiš v senci;
- posebno dobro namaži

nos, čelo, gležnje in konci gornjem delu nog;

- najbolje je, če se us samo s čistilno kremo;
- pazi, da je sončenje v skladu s nego kože pa Sonce namreč izsuši nam masčobo, ki jo je treba s mo nadomestiti;
- slana voda pospešuje opekline in izpere vsako iz to s kože;
- jemlji olje za sončenje pot v plastičnih stekletih ki so lahke in ni nevarno da bi se razbile.

HOROSKOP HOROSKOP HOROSKOP

OVEN od 21. marca do 20. aprila

Zivite tako, kot vam ugaja in se ne zvenite za ljudi, ki vam predlagajo drugače. Uspehe pričakujte še le čez dva meseca, vendar ne obupajte.

RAK od 23. junija do 22. julija

Za sabo bi lahko začeli pripravljati in bili z nekaterimi svojci nečnejši. Uspeh in priznanje bosta prišla po mučnem obdobju dela in požrtvovalnost.

TEHNIKA od 23. sept. do 22. oktobra

Postali boste čednejši, ker si boste začeli redno čistiti zobe in obloke. Pri poklicnem delu zmanjšajte napore, sicer boste preveč razdražljivi.

KOZOROG od 21. dec. do 20. jan.

Odslej boste živeli bolj sproščeno in veselo. Zbegala vas bo črna sorodnica in z njo bo prišlo denarja ter zadovoljstva. Črna sreča.

BIK od 21. aprila do 20. maja

Vaš strah nima vzrokov; zadeve jemljite z njihove najboljše strani in ne bodite nezaupljivi do ljudi, ki vam hočejo pomagati. Obisk.

LEV od 23. julija do 22. avgusta

Vaše srce bo zelo izkušeno. Veliko denarja porabite za znamenje in se boste ukvarjali z ljubezensko pošto. Nekdo vas bo imenitno zabaval. Darilo.

ŠKORPIJON od 23. oktobra do 22. nov.

Bodite vljudni in razumevaajoči do ljudi, ki vas obkrožajo in s katerimi živite. Ne dovolite sorodnikom, da bi posredovali v vaših osebnih zadevah.

VODNAJAK od 21. jan. do 20. feb.

Uresničili boste svojo davno prečevili nekaj svetlih trenutkov dopusta v toplicah, uredili ske odnose in se izognili denarju.

DVOJČKA od 21. maja do 22. junija

Ne bodite tako trmast, ker s tem ne boste ničesar dosegli. Skušajte biti dobre volje, kljub nekaterim neveselostim. Izogibajte se slabe hrane.

DEVICA od 22. sept. do 23. avgusta

Lotili se boste velikanskega dela v družbi starega prijatelja, nato pa ostali sami. Sledi veselje v kopal-kah in napredovanje v domačem krogu.

STRELEC od 23. nov. do 20. dec.

Dnevi bodo polni varljive sreče in nestabilnih trenutkov. Začnite varčevati, sicer bo zadnje dni v tednu bolj tuda z denarjem. Možnost rojstva.

RIBI od 20. dec. do 20. jan.

Ne izgublajte vere v svoj bodite doslednejši v svojih pa bo tudi na čustvenem p vse v najlepšem redu. Ne ljubosumni!

POLNI POUK

Spolnost je bistveni del življenja. Ne smemo je imeti ne za manj pomemben življenjski pojav niti za nedotakljivo skrivnost. Vrednotno, naravno gledanje staršev in drugih vzgojiteljev je poglaviti pogoj spolne vzgoje.

Vprašanje, kdaj naj poučimo otroka, niso v vseh časih reševali enako. Nekdaj je bilo v navadi, da so spolnost obravnavali z gosto tančico skrivnosti. Neredkokdaj so pripravili mlada dekleta brez znanja v zakon. Nezadostljiva »spravljica o štoklji« je bil odgovor na vsa otrokova vprašanja. Danes je v zahodnih deželah nevarnost, da pred s spolnim poukom preidejo: že male otroke bi radi

poučili do kraja, še preden sploh stavijo vprašanja in to kar z dojemljivimi slikami, da bi preprečili vsako odiranje spolnosti v podzavest.

Ce otrok resno vprašuje in ne kar tja v en dan, samo da nekaj vprašuje, od kod otroci pridejo, naj dobi pošten odgovor, vendar tak, da ga bo otrok lahko razumel. Ta način spolnega pouka je primeren za dom in materij pripada pri tem poglavna naloga. Neogibno pa je potrebno, da vlada med otroki in starši medsebojno zaupanje in prava odkritosrčnost. Pomembnejše kakor govorenje je pravišnje življenje staršev. Čista miselnost v družini bo napravila tudi iz spolnosti nekaj preprostega, jasnega in naravnega. Stroga ločitev spolov na domu staršev, na igrišču in v šoli ne more preprečiti sestajanja dečkov in deklic, poveča pa napetost med spoloma, ki lahko povzroča nevarne iztiritve.

Spolnost je treba z vzgojo vstaviti v celotno osebnost. K temu lahko pripomorejo: vzgajanje volje z obvladanjem nagonov (lakota, žej, sladkosnednost), telesno utrjevanje in okrepljevanje, razvijanje zdrave telesnosti z zdravim načinom življenja

kar lahko pospeši razvoj njegove spolnosti: pretesni obleki, pretopli postelji, čezmernemu uživanju beljakovinske hrane (meso in jajca), telesnim kaznim, ki ga lahko čutno dražijo, spolnim dražljajem, ki delujejo na otroka z besedo, podobo ali črko.

Spolne zablode otrok so večkrat upor zoper pritisk okolice nanje ali pa poskus, zbuditi pozornost. Takega brodolomca ne bomo izobčili niti ne do naveličanosti preganjali. Duševno stisko otroka je treba začeti zdraviti.

— Otroke je treba poučiti o spolnosti, ko pridejo v razvojna leta (puberteto). Ne sme se dogoditi, da bo prvo sme se dogoditi, da bi prvo mesečno perilo deklet iznenadilo, in da bi v svoji sramežljivosti to celo prikrivala pred materjo. Pouk biologije v šoli je najbolj ploden, če gradi na znanju, ki ga je otrok prinesel s seboj od doma. Otroke je treba z vso resnobo svariti pred nevarnostmi razbrzdanega uživanja alkohola in pred zapeljivimi nakanami tujih ljudi.

Rezervirano za Lujzeka

Dober den drogi Prleki no fsi drugi, ki se na toti guč vün zamite!

Gnes van nemo dela prevejkih uvodnih gučov no mo rajši začeli od šuba rešovati pošto, ki je bila zodje cajte nasloviena na moj antres:

Tunek iz bližine Polčan pri Slov. Bistrici piše:

Prieškemi Lujzeki na Ptjuji: Drogi prijotel, veš, tūdi jas ti mon neke za povedati. Na tvoj guč se praš dobro vün razmin. Če glih neson iz prove Prlekije duma, pa sen skoro 50 let živeja tan v vaših krajih. Neke let sen ba celo v mestu v službi. Neke cajta sen v dafkariji pisa tiste kortice, kejo ma ker kmet doče za pločati, kejo je že ploča, kejo je še dužen no kdo mu rubeža k hiši posiali. Veš, nazodjo pa sen slūža v LACKOVI kooperaciji. Tan sen v bla-gajni peneze šteja no se še mi gnešji den zmeša, če si zmislin na tiste milijune, ki sen jih tan na vogli v tisto banko znosa. Če maš tūdi ti preveč penez no jih nosiš v banko, mi pozdravi fse tiste uslužbenec no jin reči, ke jih stori Ferš pozdrovla. Ja, veš, negda so bli dobri, zloti pa seveda tūdi slabi cajti. Zaj sen do-slūža, mon malo penzijo no živin z mojo ta bojšo polovico v token kraji, ke lahko samo v lūft gledan. Fšosik mi je strašno dugi cajt no si večkrat zmislin na store znonce iz Ptjuja.

Veš, pa še neke me zanimle. Piši mi, če je je tista »Prieška Mica« ki je negi negda na radiu guče mela tvoja žena. Večkrat napiše »moja Mica«, pa sen si misla, ke bi vija, ki mata obo-dvo boj oštre jezike, glih škup pasala. Kaj pa je z Marulekom no Matjašekom? Ti kaj pišeta? Škoda, ke nan več nič ne pove-ta. Tūdi jas sen včosik na hece, pa bi ti ke smešnega napisu. Sa-

mo se bojim, ke bi ti v heci pre-več resnice poveda.

Lepo te pozdravla Tunek iz okolice Poljčan.

POZDROVLJENI PRIJOTEL TUNEK!

Ce glih si zaj zodje cajte po-begna z naše lūbe Prlekije, vi-din ke se se zlo rad spotiš na naše kraje, vidis to se mi zdi zlo lepo od tebe, ke se nesi pozoba na našo prieško sproho. To pred krotkin je bila naša ta mloda so-sida en tleden dni v Lublani pri nekkih gospodih za dekle pa je prišla domu na obisk. Jebal vrag, skoro smo je več ne razmi-li tak je začela po krajnsko za-vijati. Jas sen ba niti ne veš Lujzek no me una takoj v Loj-zeka prekrstila. To je samo ena beseda, če bi ti jih poveda še več iz jene lublansko-prieške sprohe, bi ti tak hujdo v želoci grovalo no bi moga nekati iti, saj vena veš kon mislin. Pišeš mi tūdi, ke si negda na Ptjuju žmetne milijune v banko nosa. Čista son si si krif, če moreš zaj s tisto bogo penzijo sramčko živeti. Pje, ti se nisi znajša. Poglej si ti samo, kejo blagajni-kov no vejkih šefov ma gnes le-pe hiše no zadosti penez. Ja zaj je že prepozno. Cug je že odpe-la no ne boš meja več tak hitro toke lepe prilike. Da pa bi ti penzijo povišali pa ti tūdi ne tre-ba met prevejkih skrbi.

Ce glih si že precik v letih, si se začela neke za mojo Mico zanimati. Pje, s toga pa nede nič. Saj sen te takoj pogrūnta kon cilas. Nafsezodjo pa je več tak, ka sen enkrat oženjeni stori deč po mlodi no zalūbeni puba.

Ne ven, ke je z Marulekom no Matjašekom. Najbrž še živita. Fšosik sta recen koko originalno škup spravla. Škoda, ke so jima na jezike bat naredli. Veš, tūdi meni bi ga radi, pa sen tejo k sebi priša, ke ven, da si je gnešji den z vejkin gobcom naj-lajzi krūh slūžiti. Zakaj še si ga te jas ne bi smeja.

Ce mi moš ke smešnega za po-vedati, napiši pismo no ga naslo-vi na moj kasl. Pasko mej samo na to, ke boš v heci resnice po-veda. Tudi meni se to dostikrot ne posreči, pa gnešji den je že tak, ke lidje več niti resnice no verjejo.

Lepo te pozdravla Lujzek

PRVI KANDIDAT ZA IZLET NA MESEC

To enkrat sen pisa, ke zbiran prve kandidate za vseмирski iz-let na mesec. Pogoje sen glasno no jasno naveda, no ne bi bija rad, ke bi se mi ke tokega zgo-dilo, kak mi je to pred por dnevi zavujpa en moj dober prijotel iz Vejke Nedle pri Ormoži. »Lujz, jas gren prvli, saj mi je moja ta bojša polovica glasno no jasno rekla, ke je škoda naše lūbe zemlice, ki jo vsoki den kločin.« Drogi prijotel, potolaži se malo, ne vzemi jene izjove tak zares-no. Neje škoda tiste zemle, kejo jo ti pokločiš, pa je škoda sosti-dovega Hanzeka, ki se večkrat okoli tvoje ta bojše polovice smūče no »kloči« na tvojen grūn-ti.

CELODE ZA TRGOFKE V PAPIRNICI NO GALANTE-RIJI V PTJUJU

To enkrat v prejšjen tjedni sen se neke tan okoli tistega štacuna nasproti gostilne pri Roziki mo-ta. Ta stora mi je naročila, ke ji moren kupiti nekšne parfume. Stojin ti jas pred pudlon no si malo posen oči na tistih dikli-nah, ki v toten štacuni robo odovljejo. Naenkrat, kak da bi s kanuna vstrela, prileti skoz izložbeno okno en kamen, ki je čista mujmo poseka ene trgofke zafūčka. Ja, vete ne je bilo nič druga, samo mujmo štacune je po tisti rimsko no kavbojsko raz-dropani cesti pripela en avto tak, ke je kameje na fse strani letelo. Zgleda, ke do toto cesto skoro začeli fikati. Tečas pa bi bilo fseeno dobro, ke bi totin trgof-kan kupili celade, goston pri Ro-ziki pa nabavili gasmaske, ke ne bi fsega proba s tote ceste požrl. Ne bi bilo tūdi nič od škode, če bi pripisali na jedilne liste: »Proh s ceste, ki ga dobite ser-viranega skoz okno, je brezpla-čen.«

Vaš Lujzek

NAŠE ZDRAVJE ŠKODLJIVOST NADURNEGA DELA

Kot nadurno delo lahko oce-njujemo vsako delo, ki traja več kot osem ur na dan. S te-ga stališča je zanimivo vpraša-nje: kakšen je delovni učinek v nadurnem času? Dnevni delovni učinek ni navaden seštevek učinkov vsake ure delovnega časa. Če bi to bilo, bi bil učinek pri šestnajurnem delovnem času dvakrat večji kot pri sedemurnem. Praksa pa je poka-zala, da se to ne dogaja. Zakaj? Glavnem zaradi utrujenosti, ki zmanjšuje delovni učinek. Utrujenost se ne nanaša samo na mišice in sklepe, temveč po-teno na živčni sistem.

Praksa je pokazala, da je učinek dela manjši, kolikor je de-lo dolgotrajnejše ali intenziv-nejše. Raziskovanja v zahodnih razkorazvitih deželah so omo-žila naslednje zaključke:

a) v prvi uri dela je učinek najvišji, kar je posledica potrebe organizma po prilaganju na delo.

b) največji učinek je v tretji, četrti in peti uri dela. Tedaj je najbolj izrabljena delovna moč, efekt dela je najpopolnejši, ker se še ne pojavljajo znaki utrujenosti.

c) že v peti uri dela, se delovni učinek manjša in je naj-manjši v sedmi in osmi uri de-la, medtem ko je v deseti, enaj-sti in nadaljnjih urah že zelo nizek.

Iz teh podatkov lahko skle-pamo:

a) učinek dela je tem manjši, kolikor delo dalje časa traja,

b) padec učinka je posledica utrujenosti, ki je vse večja, kol-ikor je delo daljše,

c) delovne ure po navadnem delovnem času za skupni de-lovni učinek niso posebno pomembne.

Z drugimi besedami, nadurno delo ne povečuje produktivnosti oziroma ni ekonomično. Razen tega nadurno delo ne koristi zdravju, ker vodi k pre-trujenosti in izčrpanosti. Zdravstvena kondicija se zmanjša, s tem pa tudi odpornost proti povzročiteljem raznih bolezni.

Dr. J. V.

ŠE JE ČAS
za oskrbo z lignitom-

za soncem greje najceneje velenjski lignit

do zime pridobi na kvaliteti!

RUDNIK LIGNITA VELENJE

in občudovanje čudovitega ustroja človeškega telesa, zbujanje in vzgajanje čuta za odgovornost z deli za skupnost in pomoč slabotnejšim, doživljanje narave na izletih in popotovanjih ipd. Tako se bo razvijala ubrana osebnost, ki bo znala obvladovati notranja nasprotstva in napetosti, in vprašanje spolnosti se bo rešilo samo od sebe. Čeprav naj dobi otrok že pred šolo zadostljiv odgovor na svoja vprašanja, se je treba vsemu ogibati,

PIONIRJI IZ KIDRIČEVEGA V BIHAČU

Od 14. do 16. junija je bil v Bihaču X. jubilejni zlet bratstva in enotnosti, ki se ga je udeležila tudi mladina iz Slovenije. Pokrovitelj zleta je bil predsednik TITO. Sodelovala je mladina iz treh republik. Posebno priznanje so dobili tokrat za svoje delo pionirji iz Kidričevega, ki delujejo v TVD Parti-

zanu, z vabilom k sodelovanju na zletu v Bihaču z akademsko sestavo, ki jo vodi Andrej Gorše in s katero je oddelek pionirjev že nastopil na akademiji Partizana v Ljubljani.

Pionirji so bili veseli tega potovanja in so prinesli iz Bihača mnogo lepih spominov, ker so nekateri prvič videli predsednika Tita in je bil to zanje res velik dan.

MF

RADIJSKI PROGRAM

NEDELJA, 22. JUNIJA 1969

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 4.45 Informativna oddaja 5.00 Poročila 5.30 Svetujemo vam 5.45 Informativna oddaja 6.00 Poročila 6.30 Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.30 Za kmetijske proizvajalce 7.50 Informativna oddaja 8.00 Poročila 8.05 Veseli tobogan 9.00 Poročila 9.05 Srečanje v studiu 14.10.00 Poročila 10.05 Se pomnite, tovariši... 10.30 Pesmi borbe in dela 10.45 EP 10.50 Poslušalci čestitajo — ročila 13.00 Poročila 13.15 Zabavne vmes ob 11.00 Poročila 12.00 Pona glasba 13.30 Domače viže 13.40 Reportaža 14.00 Poročila 14.05 Prijubljene melodije 15.00 Povmes ob 15.30 Humoreska tedna ročila 15.05 Zabavna glasba — 15.00 Pet minut za EP 16.05 »Po domače« 17.00 Poročila 17.05 Sportno populadne 19.00 Lahko noč otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Glasbene razglednice 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 »V nedeljo zvečer« 22.00 Poročila 22.15 Glasba velikih orkestrrov 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Godala v noči 24.00 Poročila.

PONEDELJEK, 23. JUNIJA 1969

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 4.45 Informativna oddaja 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.25 Telesna vzgoja 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila. radijski in TV spored 14.00 Poročila 14.05 Lepe melodije 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Poročila 15.20 Glasbeni intermezzo 15.40 Zbor Prosek — Kontovelj 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Dvofak: odlomki iz opere »Rusalka« 18.00 Poročila 18.15 »Signal« 18.35 Lahka glasba 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Toneta Kmetca 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Lahka glasba 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 24.00 Poročila.

TOREK, 24. JUNIJA 1969

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 4.45 Informativna oddaja 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.25 Telesna vzgoja 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila. radijski in TV spored 14.00 Poročila 14.05 Skladbe za mladino 14.30 Lahka glasba 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Poročila 15.20 Glasbeni intermezzo 15.40 Pianist Aci Bertencelj igra Beethovna 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Koncert Simfoničnega orkestra 18.00 Poročila 18.15 V terek nasvidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Pevka Sonja Gabršček 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Radijska igra 21.00 Popevke. 22.00 Poročila 22.15 Jugoslovanska glasba 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Plesni orkestri in ansambli 24.00 Poročila.

SREDA, 25. JUNIJA 1969

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 4.45 Informativna oddaja 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.25 Telesna vzgoja 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila. radijski in TV spored 14.00 Poročila 14.05 Za odhiti 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Poročila 15.20 Glasbeni intermezzo 15.40 G. Ph. Telemann: Sulta za flavto in orkester 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Mladina sebi in vam 18.00 Poročila 18.15 Slovenska solistična glasba 18.45 Kulturni kačipot! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Glasbene razglednice 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Operne melodije 21.00 Zabavne melodije 22.00 Poročila 22.15 Jazz 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Zabavna glasba 24.00 Poročila

ČETRTEK, 26. JUNIJA 1969

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 4.45 Informativna oddaja 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.25 Telesna vzgoja 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila. radijski in TV spored 14.00 Poročila 14.05 Mladina poje 14.20 Operetne melodije 14.55 Kreditne banke Slovenije 15.00 Poročila 15.20 Glasbeni intermezzo 15.40 Richard Wagner: »Somrak bogov« 15.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Simfonični koncert 18.00 Poročila 18.15 Turizem in glasba 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Pevci Edvin Filaris 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Domače pesmi 21.00 Od Ibena do Ionesca 21.40 Glasbeni nokturmo 22.00 Poročila 22.15 Komorno-glasbeni večer 23.00 Poročila 23.05 Glasbeni nokturmo 23.15 Zabavna glasba 24.00 Poročila.

PETEK, 27. JUNIJA 1969

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 4.45 Informativna oddaja 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.25 Telesna vzgoja 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila. radijski in TV spored 14.00 Poročila 14.05 Lahka glasba 14.30 EP 14.35 Poslušalci čestitajo. 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Poročila 15.20 Napotki za turiste 15.25 Glasbeni intermezzo 15.40 Pianistka Annie Fischer z orkestrom »Philharmonia« 16.00 Za vas. 17.00 Poročila 17.05 Človek in zdravje 17.15 Koncert po željah 18.00 Poročila 18.15 Zabavna

PTUJSKA OSEBNA KRONIKA

RODILE SO:

Jožefa Majhen, Placarovci 3 — Srečka; Angela Čuš, Dornava 112 — dečka; Jožica Zula, Hrastovec 12 — Rudolf; Alojzija Dokl, Rogoznica 26 a — dečka; Marija Butolen, Majšperk 33 — Bogdana; Slavica Plohl, Markovec 42 — dečka; Marija Kelenc, Muretinci 57 — deklico; Marija Lipaušek, Zg. Hajdina 90 — deklico; Ana Köhler, Kiscar 24 a — dečka; Danica Rajh, Apače 144 a — Marjana; Frančiška Bračko, Zg. Leskovec 9 — Deona; Marija Kurbus, Janeževci 14 — dečka; Ana Primožič, Lancova vas 29 — deklico; Marija Bubnjari, Jiršovci 21 — Jožeta; Stefanija Krampl, Zagrebška 49 — Jožeta; Zinka Strnad, Zg. Bistrica 20 n — Boženo; Marija Toplak, Nova vas 48 a — deklico; Nežka Kreba, Lackova 12 — dečka; Angela Krošl, Sestrže 55 — dečka; Danica Jakomini, Dabrava — Iztoka; Jožica Stamol, Mihalovci 38 — Primoža; Marija Viličnjak, Stagnovo 28 — Marijo; Justina Preac, Kidričevo 13 — dečka; Marija Sveršek, Zaki 16 a — dečka; Veronika Vrblj, Pacinje 29 — dečka; Jgs'ps Sijanec, Skorba 2 — Zdenko; Marija Petek, Bresnica 31 — dečka.

POROKE:

Franc Slatič, Sp. Velovlak 34 in Margareta Zorec-Belovič, Gregorčičev drevored 5; Janez Kodrič, Nova vas pri Markovcih 23 in Elizabeta Kostanjevec, Spuhlja 118; Stefan Čeh, Jadranska 7 in Angela Nabernik, Zg. Hajdina 26.

UMRLI SO

Zdenko Čeh, Spuhlja 42, roj. 13. 9. 1907, umrl 9. 6. 1963.; Marija Krajnc, Lovrenc 55, roj. 1914, umrla 11. 6. 1969.; Alojzija Praprotnik, Cesta Olge Meglič 3, roj. 1901, umrla 11. 6. 1969.; Ivan Podgorlec, Jadranska 17, roj. 1904, umrl 11. 6. 1969.; Jurij Horvat, Spuhlja 89, roj. 1880, umrl 16. 6. 1969.

glasba 16.50 Na mednarodnih križpotjih 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Ansambel Pavla Kosca 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Skladbe slovenskih skladateljev 20.30 »Rad imam glasbo...« 21.15 Oddaja o pomorščakih 22.00 Poročila 22.15 »Ples z Bleda« 23.00 Poročila 23.05 Literarni nokturmo 23.15 Veliki orkestri 24.00 Poročila.

SOBOTA, 28. JUNIJA 1969

4.30 Dobro jutro! — vmes ob 4.45 Informativna oddaja 5.00 Poročila 5.30 Vremenska napoved 5.45 Informativna oddaja 6.00 Jutranja kronika 6.30 Informativna oddaja 6.50 Za vas 7.00 Poročila 7.25 Telesna vzgoja 7.45 Informativna oddaja 8.00 Poročila. radijski in TV spored 14.00 Poročila 14.05 Glasbena pravljica 14.25 Polke in valčki z Dunaja 14.55 Kreditna banka Ljubljana 15.00 Poročila 15.20 Glasbeni intermezzo 15.40 Poje tenorist Attilio Planinšek 16.00 Za vas 17.00 Poročila 17.05 Gremo v kino 17.35 Koncert zbora Roger Wagner 18.00 Poročila 18.15 »Top-pops 11« 18.50 S knjižnega trga 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila 19.15 Trio Lojzeta Slaka 19.25 EP 19.30 Radijski dnevnik 20.00 Sobotni večer — vmes ob 20.30 Radijska igra 22.00 Poročila 22.15 Oddaja za izseljence 23.00 Poročila 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden 01.00 Poročila.

MALI OGLASI

ISCEM prazno sobo v centru mesta. Dam nagrado. Marija Kokol, Grajenščak 60.

PRODAM hektar kešenevine sladkega sena in otave. Bogomir Petek, Vičavska pot 31, Ptuj. KOSNJO dobrega sena in posnemalnik prodam. Naslov v upravi.

STAREJSO ŽENSKO za ves dan sprejemno. Prodamo globok otroški voziček in stajico. Naslov v upravi.

DOBRO ohranjeni ženski kolesi in štedilnik na drva, desni, prodam. Naslov v upravi.

25 GRAMOV ZLATA za zobe prodam. Alojz Trunk, Vičanci 5, p. Vel. Nedelja.

PRODAM mlatišnico v dobrem stanju. Medved, Pieterje 7.

PRODAM gradbeno parcelo v Krčevini pri Ptuj. Naslov v upravi.

63 AROV vinograda in 19. arov sadovnjaka v Brezovcu pri Cirkulanah zaradi starosti prodam po zelo ugodni ceni. Oglasite se v Gruškovec pri Antonu Zuranu.

KOZO, dobro mlekarico, prodam. Ana Emeršič, Cesta Olge Meglič 26, Ptuj.

DVOSEDEŽNI MOPED, v dobrem stanju, registriran, prodam. Marin, Krambergerjeva 4, Ptuj.

MOTORNO kosilnico »bauce in mlatišnico prodam. Franc Cartl, Zg. Hajdina 54.

OPREMLJENO SOBO oddam. Vprašajte v Naselju bratov Reš 42.

GRADBENO parcelo na Selski cesti prodam. Naslov v upravi

SPREJMEM takoj več kvalificiranih, polkvalificiranih in priučenih mizarjev. Plača po dogovoru. Franc Ljubeč, Ptuj, Rajšpova 5.

GOSPODINJO srednjih let 29 nekaj ur dnevno sprejemno. Naslov v upravi.

V PONEDELJEK, 16. junija, sem na poti od Pacinj do Hvaletine zgubil moško denarnico z dokumenti. Poštenega najditelja prosim, naj vrne samo dokumente na naslov: Ivan Pučko, Hvaletinci 16.

Prodam televizor in transistor. Naslov v upravi.

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega ljubelega moža, očeta in zlatega starega očeta

JOŽEFA KRAMARIČA

upokojenca iz Rogoznice

se zahvalujemo vsem sorodnikom in znancom, ki so ga sprejeli na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje.

Posebno zahvalo smo dolžni družini ing. Betona za nesebično pomoč.

iskrena hvala č. duhovščini.

Zalujoča žena Marija, hčerka Ada z možem Toneom in vnuka Marjanca in Bojan.

Oddelek za upravno pravne zadeve skupščine občine Ptuj bo održal

JAVNO PRODAJO

I.

stavbenih parcel na gmajni v Hajdošah, predvidenih za zgraditev družinskih stanovanjskih hiš. Stavbno zemljišče je komunalno neurejeno. Izključna cena odškodnine za pravico uporabe tega zemljišča znaša 4,50 do 5,50 din za m².

II.

Nepremičnin v k. o. Krčevina pri Vurbergu, obstoječih iz stanovanjsko-gospodarske zgradbe na parc. št. 124/2 stavbišče in dvor v izmeri 380 m² in manjših njive v neposredni bližini hiše parc. št. 740 v izmeri 1104 m² za izključno ceno 9.127 din. Hiša je zgrajena v vseku hriba z razgledom na Dravsko dolino in takoj vseljiva. Do hiše je možen dostop po cesti in je primerna za vikend.

III.

Prodaja zgoraj navedenih nepremičnin bo na Oddelku za upravno pravne zadeve skupščine občine Ptuj, soba št. 29/II, dne 26. 6. 1969 ob 8. uri. Udeleženci prodaje morajo položiti varščino v znesku 500 din, na sobi št. 9 skupščine občine Ptuj. Vse informacije v zvezi z zgornjim; nepremičninami dobijo interesi pri referentu za imovinsko-pravne zadeve skupščine občine Ptuj, Srbski trg št. 1, soba št. 29/II.

Oddelek za upravno pravne zadeve

TRGOVSKO PODJETJE MERKUR PTUJ

razpisuje za svoje trgovine v Ptuj

5 učnih mest za trg. vaje
3 učna mesta za trg. vaje

POGOJ: uspešno končana osnovna šola.

Interesi iz Ptuja ali bližnje okolice naj se do 5. julija 69 osebno javijo v upravi podjetja z ne kolekovano prošnjo in zadnjim šolskim spričevalom. Stare, do sedaj prejete prošnje se ne upoštevajo.